DIE PROPHETEN

IN IHRER URSPRÜNGLICHEN FORM.

DIE GRUNDGESETZE DER URSEMITISCHEN POESIE

ERSCHLOSSEN UND NACHGEWIESEN

IN BIBEL, KEILINSCHRIFTEN UND KORAN

UND IN IHREN WIRKUNGEN ERKANNT

IN DEN CHÖREN DER GRIECHISCHEN TRAGÖDIE

VON

Dr. DAV. HEINR. MÜLLER,

ORD. ÖFF. PROFESSOR AN DER K. K. UNIVERSITÄT WIEN.

II. BAND:

HEBRÄISCHE UND ARABISCHE TEXTE.

WIEN, 1896.

ALFRED HÖLDER,

K. UND K. HOF- UND UNIVERSITÄTS-BUCHHÄNDLER.

I., ROTHENTHURMSTRASSE 15.

V. qu.
508

DIE PROPHETEN

IN IHRER URSPRÜNGLICHEN FORM.

II. BAND:

HEBRÄISCHE UND ARABISCHE TEXTE.

DIE PROPHETEN

IN IHRER URSPRÜNGLICHEN FORM.

II. BAND:

HEBRÄISCHE UND ARABISCHE TEXTE.

V 40508

DIE PROPHETEN

IN IHRER URSPRÜNGLICHEN FORM.

DIE GRUNDGESETZE DER URSEMITISCHEN POESIE

ERSCHLOSSEN UND NACHGEWIESEN

IN BIBEL, KEILINSCHRIFTEN UND KORAN

UND IN IHREN WIRKUNGEN ERKANNT

IN DEN CHÖREN DER GRIECHISCHEN TRAGÖDIE

VON

Dr. DAV. HEINR. MÜLLER,

ORD. ÖFF. PROFESSOR AN DER K. K. UNIVERSITÄT WIEN.

II. BAND:

HEBRÄISCHE UND ARABISCHE TEXTE.

WIEN, 1896.

ALFRED HÖLDER,

K. UND K. HOF- UND UNIVERSITÄTS-BUCHHÄNDLER.

I., ROTHENTHURMSTRASSE 15.

Alle Rechte, insbesondere das der Uebersetzung in fremde Sprachen und des Nachdruckes der strophisch gegliederten Texte, vorbehalten.

Druck von Adolf Holzhausen,
k. und k. Hof- und Universitäts-Buchdrucker in Wien

Conspectus surarum ex Corani libro selectarum.

Sura		Pagina
١	سُورَةُ فَاتِحَةِ ٱلْكِتَابِ	١
٧	سُورَةُ ٱلْأَعْرَافِ[1]	١—٨
١١	سُورَةُ هُودٍ	٨—١٣
١٥	سُورَةُ ٱلْحِجْرِ	١٣—١٩
١٩	سُورَةُ مَرْيَمَ	١٩—٢٤
٢٦	سُورَةُ ٱلشُّعَرَاءِ	٢٤—٣٥
٣٦	سُورَةُ يس	٣٦—٣٧
٤٤	سُورَةُ ٱلدُّخَانِ	٣٧—٤٠
٥١	سُورَةُ ٱلذَّارِيَاتِ[2]	٤٠—٤١
٥٤	سُورَةُ ٱلْقَمَرِ	٤١—٤٤
٥٦	سُورَةُ ٱلْوَاقِعَةِ	٤٤—٤٩
٦٩	سُورَةُ ٱلْحَاقَّةِ	٤٩—٥٢
٧٥	سُورَةُ ٱلْقِيَامَةِ	٥٢—٥٤
٧٨	سُورَةُ ٱلنَّبَإِ	٥٤—٥٦
٨٠	سُورَةُ عَبَسَ	٥٧—٥٩
٨٢	سُورَةُ ٱلْإِنْفِطَارِ	٥٩—٦٠
٩٠	سُورَةُ ٱلْبَلَدِ	٦٠—٦١
٩٢	سُورَةُ ٱللَّيْلِ	٦١—٦٢

[1] Sic corrigendum est et pag. 1.

[2] Sic corrigendum est et pag. 40.

6 وَصَدَّقَ بِٱلْحُسْنَى

7 فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْيُسْرَى

8 وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسْتَغْنَى

9 وَكَذَّبَ بِٱلْحُسْنَى

10 فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْعُسْرَى

11 وَمَا يُغْنِى عَنْهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّى

12 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى

13 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَٱلْأُولَىٰ

14 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى

15 لَا يَصْلَاهَآ إِلَّا ٱلْأَشْقَى

16 ٱلَّذِى كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

17 وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلْأَتْقَى

18 ٱلَّذِى يُؤْتِى مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ

19 وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰٓ

20 إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ

21 وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ

10 وَهَدَيْنَاهُ ٱلنَّجْدَيْنِ

11 فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ
12 وَمَا أَدْرَاكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ
13 فَكُّ رَقَبَةٍ
14 أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ
15 يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
16 أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ
17 ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِٱلصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِٱلْمَرْحَمَةِ

18 أُولَآئِكَ أَصْحَابُ ٱلْمَيْمَنَةِ
19 وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ ٱلْمَشْأَمَةِ
20 عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ

سُورَةُ ٱللَّيْلِ

مكّيّة وهى احدى وعشرون اية
بسم اللّه الرحمن الرحيم

1 وَٱللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى
2 وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى
3 وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنْثَى
4 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى
5 فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَٱتَّقَى

أَطْعَمَ 14 فَكَّ رَقَبَةً 13

12 يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

13 إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ
14 وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِى جَحِيمٍ
15 يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ ٱلدِّينِ
16 وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ
17 وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ
18 ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ
19 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَٱلْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

سُورَةُ ٱلْبَلَدِ

مكّيّة وهى عشرون اية
بسم الله الرحمن الرحيم

1 لَا أُقْسِمُ بِهٰذَا ٱلْبَلَدِ
2 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا ٱلْبَلَدِ
3 وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ
4 لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنْسَانَ فِى كَبَدٍ
5 أَيَحْسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ
6 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا
7 أَيَحْسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

8 أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ
9 وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

37 لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

38 وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ

39 ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ

40 وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

41 تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ

42 أُولَآئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ

سُورَةُ ٱلْإِنْفِطَارِ

مكّيّة وهى تسع عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنْفَطَرَتْ

2 وَإِذَا ٱلْكَوَاكِبُ ٱنْتَثَرَتْ

3 وَإِذَا ٱلْبِحَارُ فُجِّرَتْ

4 وَإِذَا ٱلْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

5 عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

6 يَا أَيُّهَا ٱلْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلْكَرِيمِ

7 ٱلَّذِى خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ

8 فِى أَيِّ صُورَةٍ مَا شَآءَ رَكَّبَكَ

9 كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ

10 وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

11 كِرَامًا كَاتِبِينَ

فَعَدَلَكَ 7 يُغْنِيهِ 37

16 قُتِلَ ٱلْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ
17 مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ
18 مِنْ نُطْفَةٍ
19 خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ
20 ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُ
21 ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ
22 ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنْشَرَهُ
23 كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

24 فَلْيَنْظُرِ ٱلْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ
25 إِنَّا صَبَبْنَا ٱلْمَآءَ صَبًّا
26 ثُمَّ شَقَقْنَا ٱلْأَرْضَ شَقًّا
27 فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا
28 وَعِنَبًا وَقَضْبًا
29 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا
30 وَحَدَآئِقَ غُلْبًا
31 وَفَاكِهَةً وَأَبًّا
32 مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

33 فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ
34 يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ
35 وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
36 وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

سُورَةُ عَبَسَ

مكّيّة وهى اثنتان واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 عَبَسَ وَتَوَلَّى
2 أَنْ جَآءَهُ ٱلْأَعْمَى
3 وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى
4 أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ ٱلذِّكْرَى

5 أَمَّا مَنِ ٱسْتَغْنَى
6 فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى
7 وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى
8 وَأَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعَى
9 وَهُوَ يَخْشَى
10 فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

11 كَلَّآ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ
12 فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهُ
13 فِى صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ
14 مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ
15 بِأَيْدِى سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ

تُصَدَّى ,تَصَّدَّى 6 فَتَنْفَعَهُ 4 أَأَنْ 2 عَبَّسَ 1

22 لِلطَّاغِينَ مَآبًا
23 لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا
24 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
25 إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا
26 جَزَآءً وِفَاقًا

27 إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا
28 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا
29 وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا
30 فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

31 إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا
32 حَدَآئِقَ وَأَعْنَابًا
33 وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا
34 وَكَأْسًا دِهَاقًا
35 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا
36 جَزَآءً مِنْ رَبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا

37 رَبِّ ٱلسَّمَٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا
38 يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَآئِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا
39 ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا
40 إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا
41 يَوْمَ يَنْظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

حِسَابًا 36 كِذَّابًا 35 وَكُلَّ 29 كُذَّابًا et وَكَذَّبُوا 28 وَفَاقًا 26 وَغَسَّاقًا 25 لَٰبِثِينَ 23

4 كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
5 ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

6 أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ مِهَادًا
7 وَٱلْجِبَالَ أَوْتَادًا
8 وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
9 وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
10 وَجَعَلْنَا ٱللَّيْلَ لِبَاسًا
11 وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشًا

12 وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا
13 وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا
14 وَأَنْزَلْنَا مِنَ ٱلْمُعْصِرَاتِ مَآءً ثَجَّاجًا
15 لِنُخْرِجَ بِهِۦ حَبًّا وَنَبَاتًا
16 وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا

17 إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا
18 يَوْمَ يُنْفَخُ فِي ٱلصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا
19 وَفُتِّحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا
20 وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

21 إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

أَنَّ 21 وفُتِّحَتِ 19 ثَجَّاجًا et بِٱلْمُعْصِرَاتِ 14 مَهْدًا 6 سَتَعْلَمُونَ 5 et 4

27 وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ
28 وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ
29 وَٱلْتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ
30 إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ

31 فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّى
32 وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى
33 ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى
34 أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى
35 ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى

36 أَيَحْسِبُ ٱلْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى
37 أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى
38 ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى
39 فَجَعَلَ مِنْهُ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنْثَى
40 أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ ٱلْمَوْتَى

سُورَةُ ٱلنَّبَإِ

مكّيّة وهى احدى واربعون اية
بسم الله الرحمن الرحيم

1 عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ
2 عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلْعَظِيمِ
3 ٱلَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

7 فَإِذَا بَرِقَ ٱلْبَصَرُ

8 وَخَسَفَ ٱلْقَمَرُ

9 وَجُمِعَ ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ

10 يَقُولُ ٱلْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ

11 كَلَّا لَا وَزَرَ

12 إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ

13 يُنَبَّأُ ٱلْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

14 بَلِ ٱلْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

15 وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

16 لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

17 إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

18 فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَٱتَّبِعْ قُرْآنَهُ

19 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

20 كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ

21 وَتَذَرُونَ ٱلْآخِرَةَ

22 وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ

23 إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

24 وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

25 تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

26 كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ

ٱلْمَفِرُّ 10 وَخُسِفَ 8 بَلَقَ ,بَرَقَ 7

43 تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ
44 وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ
45 لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ
46 ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ
47 فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

48 وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ
49 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ
50 وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَافِرِينَ
51 وَإِنَّهُ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ
52 فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ

سُورَةُ ٱلْقِيَامَةِ

مكّيّة وهى اربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ ٱلْقِيَامَةِ
2 وَلَا أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ
3 أَيَحْسِبُ ٱلْإِنْسَانُ أَنْ لَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ
4 بَلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ
5 بَلْ يُرِيدُ ٱلْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ
6 يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَامَةِ

قادِرُونَ 4 نُجْمَعَ عِظامَهُ 3

25 وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ

26 وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ

27 يَا لَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ

28 مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَهْ

29 هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ

30 خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

31 ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ

32 ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ

---

33 إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ

34 وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ

35 فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ

36 وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

37 لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا ٱلْخَاطِئُونَ

38 فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

39 وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

40 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

41 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ

42 وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

يُؤْمِنُونَ 41 يَذَّكَّرُونَ 42

7 سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ
8 فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

9 وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَٱلْمُؤْتَفِكَاتُ بِٱلْخَاطِئَةِ
10 فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً
11 إِنَّا لَمَّا طَغَى ٱلْمَآءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي ٱلْجَارِيَةِ
12 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ

---

13 فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ
14 وَحُمِلَتِ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً
15 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ
16 وَٱنْشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
17 وَٱلْمَلَكُ عَلَى أَرْجَآئِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ
18 يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

19 فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقْرَءُوا كِتَابِيَهْ
20 إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ
21 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
22 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ
23 قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ
24 كُلُوا وَٱشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ

يَخْفَى 18 نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ 13 أَذُنٌ et وَتَعْيَهَا 12 مَعَهُ ,قِبَلَهُ 9 حُسُومًا 7

87 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ

88 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةُ نَعِيمٍ

89 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ ٱلْيَمِينِ

90 فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ ٱلْيَمِينِ

91 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ

92 ٱلضَّالِّينَ

93 فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ

94 وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ

95 إِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ

96 فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ

سُورَةُ ٱلْحَاقَّةِ

مكّيّة وهى اثنتان وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 اَلْحَاقَّةُ

2 مَا ٱلْحَاقَّةُ

3 وَمَا أَدْرَاكَ مَا ٱلْحَاقَّةُ

4 كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِٱلْقَارِعَةِ

5 فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِٱلطَّاغِيَةِ

6 وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

فَرُوحٌ 88

70 أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ
71 أَءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ

72 نَحْنُ جَعَلْنَـٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَـٰعًا لِّلْمُقْوِينَ

---

73 فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ

74 فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ
75 وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ
76 إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ
77 فِى كِتَـٰبٍ مَّكْنُونٍ
78 لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ
79 تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ

80 أَفَبِهَـٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ
81 وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ
82 فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ
83 وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ
84 وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَـٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ
85 فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
86 تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ

رِزْقَكُمْ pro شُكْرَكُمْ 81 المُطَهِّرُون ,ٱلْمُطَّهِّرُونَ ,ٱلْمُتَطَهِّرُونَ 78

52 لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ
53 فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ
54 فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ
55 فَشَارِبُونَ شُرْبَ ٱلْهِيمِ
56 هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ

57 نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

58 أَفَرَءَيْتُم مَا تُمْنُونَ
59 ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلْخَٰلِقُونَ
60 نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ
61 عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ
62 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

63 أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ
64 ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ
65 لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ
66 إِنَّا لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

67 أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ
68 ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ
69 لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

شَجَرَةٍ 52 شُرْبَ 55 تُمْنُونَ 58 قَدَّرْنَا 60 فَظَلْتُمْ ,فَظِلْتُمْ 65 أَئِنَّا 66

32 لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

33 وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ

34 إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

35 فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

36 عُرُبًا أَتْرَابًا

37 لِأَصْحَابِ ٱلْيَمِينِ

38 ثُلَّةٌ مِنَ ٱلْأَوَّلِينَ

39 وَثُلَّةٌ مِنَ ٱلْآخِرِينَ

24 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا

25 إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

40 وَأَصْحَابُ ٱلشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ ٱلشِّمَالِ

41 فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

42 وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ

43 لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

44 إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ

45 وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنْثِ ٱلْعَظِيمِ

46 وَكَانُوا يَقُولُونَ

47 أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

48 أَوَآبَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ

49 قُلْ إِنَّ ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْآخِرِينَ

50 لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

51 ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّالُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ

لَمُجَمَّعُونَ 50 سَلَامٌ سَلَامٌ 25

8 فَأَصْحَابُ ٱلْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ ٱلْمَيْمَنَةِ
9 وَأَصْحَابُ ٱلْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ ٱلْمَشْأَمَةِ
10 وَٱلسَّابِقُونَ ٱلسَّابِقُونَ
11 أُولَٰئِكَ ٱلْمُقَرَّبُونَ
12 فِي جَنَّاتِ ٱلنَّعِيمِ
13 ثُلَّةٌ مِنَ ٱلْأَوَّلِينَ
14 وَقَلِيلٌ مِنَ ٱلْآخِرِينَ
15 عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ
16 مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ
17 يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ
18 بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ
19 لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ
20 وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ
21 وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ
22 وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ ٱللُّؤْلُؤِ ٱلْمَكْنُونِ
23 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

26 وَأَصْحَابُ ٱلْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ ٱلْيَمِينِ
27 فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ
28 وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ
29 وَظِلٍّ مَمْدُودٍ
30 وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ
31 وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

19 يَصَّدَّعُونَ 22 وَحُورًا عِينًا ,وَحُورٍ عِينٍ 23 v. 24 et 25 post v. 39 posui 28 وَطَلْعٍ

46 بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَٱلسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ

47 إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

48 يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي ٱلنَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

49 إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

50 وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِٱلْبَصَرِ

51 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

52 وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي ٱلزُّبُرِ

53 وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ

54 إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

55 فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ

سُورَةُ ٱلْوَاقِعَةِ

مكّيّة وهى ستّ وتسعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 إِذَا وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ

2 لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

3 خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

4 إِذَا رُجَّتِ ٱلْأَرْضُ رَجًّا

5 وَبُسَّتِ ٱلْجِبَالُ بَسًّا

6 فَكَانَتْ هَبَآءً مُنْبَثًّا

7 وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَٰثَةً

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ 3 مَقَاعِدِ 55 وَنُهَرٍ 54

26 سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ

27 إِنَّا مُرْسِلُو ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ وَٱصْطَبِرْ

28 وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

29 فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

30 فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ

31 إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ ٱلْمُحْتَظِرِ

32 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

33 كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِٱلنُّذُرِ

34 إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

35 نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِى مَنْ شَكَرَ

36 وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِٱلنُّذُرِ

37 وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِى وَنُذُرِ

38 وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

39 فَذُوقُوا عَذَابِى وَنُذُرِ

40 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

41 وَلَقَدْ جَآءَ آلَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ

42 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ

43 أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰٓئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِى ٱلزُّبُرِ

44 أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ

45 سَيُهْزَمُ ٱلْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ

بُكْرَةً 38 ٱلْمُحْتَظِرِ 31 ٱلْأَشِرُ, ٱلْأَشِرُّ et سَتَعْلَمُونَ 26

7 خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ
8 مُهْطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِ يَقُولُ ٱلْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

9 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ
10 فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَٱنْتَصِرْ
11 فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُنْهَمِرٍ
12 وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ
13 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ
14 تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ
15 وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ
16 فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ
17 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

18 كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ
19 إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ
20 تَنْزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ
21 فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ
22 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

23 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ
24 فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ
25 أَءُلْقِيَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ

خَاشِعَةً ,خَاشِعًا ,خُشَّعٌ 7 إِنِّي 10 فَفَتَحْنَا 11 ٱلْمَاوَانِ ,ٱلْمَاءَانِ 12 لِمَنْ كَفَرَ 14
مُدَّكِرٍ ,مُذْتَكِرٍ 15 أَبَشَرٌ 24

28 فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
29 فَأَقْبَلَتِ ٱمْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
30 قَالُوا كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْعَلِيمُ

31 قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ
32 قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ
33 لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ
34 مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ
35 فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
36 فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ
37 وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ

سُورَةُ ٱلْقَمَرِ

مكّية وهى خمس وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 ٱقْتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنْشَقَّ ٱلْقَمَرُ
2 وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ
3 وَكَذَّبُوا وَٱتَّبَعُوا أَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ
4 وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِنَ ٱلْأَنْبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ
5 حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ ٱلنُّذُرُ
6 فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكُرٍ

وَقَدِ ٱنْشَقَّ 1 مُسْتَقِرٌّ 3 مُزْدَجَرٌ 4 حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ 5 نُكُرٍ ,نُكْرٍ 6

47 خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ
48 ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ
49 ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْكَرِيمُ
50 إِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

51 إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ
52 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
53 يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ
54 كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ
55 يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ
56 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلْمَوْتَ إِلَّا ٱلْمَوْتَةَ ٱلْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ
57 فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ
58 فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
59 فَٱرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ

سُورَةُ ٱلذَّارِيَاتِ

مكّيّة وهى ستّون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

24 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ ٱلْمُكْرَمِينَ
25 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ
26 فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ
27 فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

سَلَامٌ pro سِلْمًا ,سِلْمٌ et سَلَامًا pro سَلَامٌ 25 فَضْلٌ 57 وَوَقَاهُمْ 56 مُقَامٍ 51 أَنَّكَ 49 فَٱعْتِلُوهُ 47

27 كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ
28 فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ
29 وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِى إِسْرَآئِيلَ مِنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ
30 مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ ٱلْمُسْرِفِينَ
31 وَلَقَدِ ٱخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى ٱلْعَالَمِينَ
32 وَآتَيْنَاهُم مِّنَ ٱلْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٌا۟ مُّبِينٌ

33 إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ
34 إِنْ هِىَ إِلَّا مَوْتَتُنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ
35 فَأْتُوا بِآبَآئِنَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ
36 أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ
37 وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَٰهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
38 وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ
39 مَا خَلَقْنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
40 إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ مِيقَٰتُهُمْ أَجْمَعِينَ
41 يَوْمَ لَا يُغْنِى مَوْلًى عَن مَّوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
42 إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

43 إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ
44 طَعَامُ ٱلْأَثِيمِ
45 كَٱلْمُهْلِ تَغْلِى فِى ٱلْبُطُونِ
46 كَغَلْىِ ٱلْحَمِيمِ

يَغْلِى 45 شَجَرَةَ 43 مِيقَٰتُهُمْ 40 بَيْنَهُنَّ 38 مَنْ فِرْعَوْنُ 30

8 بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

9 فَٱرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ
10 يَغْشَى ٱلنَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
11 رَبَّنَا ٱكْشِفْ عَنَّا ٱلْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ
12 أَنَّى لَهُمُ ٱلذِّكْرَى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ
13 ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ
14 إِنَّا كَاشِفُوا ٱلْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَآئِدُونَ
15 يَوْمَ نَبْطِشُ ٱلْبَطْشَةَ ٱلْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ

---

16 وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ
17 أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ ٱللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
18 وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى ٱللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ
19 وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ
20 وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَٱعْتَزِلُونِ
21 فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هٰؤُلَآءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ
22 فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ
23 وَٱتْرُكِ ٱلْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

24 كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
25 وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ
26 وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

فَكِهِينَ 26 ٱنَّهُمْ 23 فَأَسْرِ 22 إِنَّ 21 عُذْتُ 19

42 وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ
43 وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ
44 إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ

45 وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
46 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
47 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
48 وَيَقُولُونَ مَتَى هٰذَا ٱلْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

49 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

سُورَةُ ٱلدُّخَانِ

مكّية وهى تسع وخمسون اية
بسم الله الرحمن الرحيم

1 حٰمٓ وَٱلْكِتَابِ ٱلْمُبِينِ
2 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ
3 فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ
4 أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
5 رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
6 رَبِّ ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
7 لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ

رَحْمَةً 5 نَفْرُقُ كُلَّ ,يَفْرُقُ كُلَّ ;يُفَرَّقُ 3 يَخْصِمُونَ ,يَخَصَّمُونَ ,يَخِصِّمُونَ 49

سُورَةُ يس

مكّيّة وهى ثلث وثمانون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

28 إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

29 يَا حَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

30 أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ ٱلْقُرُونِ

31 أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

32 وَإِنْ كُلٌّ لَمَا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

33 وَآيَةٌ لَهُمُ ٱلْأَرْضُ ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

34 وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ ٱلْعُيُونِ

35 لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

36 سُبْحَانَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ ٱلْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

37 وَآيَةٌ لَهُمُ ٱللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

38 وَٱلشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ

39 وَٱلْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ ٱلْقَدِيمِ

40 لَا ٱلشَّمْسُ يَنْبَغِى لَهَا أَنْ تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ وَلَا ٱللَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

41 وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ

28 صَيْحَةً وَاحِدَةً 29 يَا حَسْرَتَا ,يَا حَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ 31 إِنَّهُمْ 32 لَمَّا 33 ٱلْمَيِّتَةُ
34 وَفَجَّرْنَا 35 ثُمُرِهِ ,ثَمَرِهِ 38 عَمِلَتْ et لَهَا ,لَا مُسْتَقَرَّ لَهَا 39 وَٱلْقَمَرَ et كَٱلْعُرْجُونِ 41 ذُرِّيَّاتِهِمْ

214 وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ
215 وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

216 فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ
217 وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ
218 ٱلَّذِى يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ
219 وَتَقَلُّبَكَ فِى ٱلسَّاجِدِينَ
220 إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ

221 هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ ٱلشَّيَاطِينُ
222 تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ
223 يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ

---

224 وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلْغَاوُۥنَ
225 أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِى كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ
226 وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ
227 إِلَّا ٱلَّذِينَ آمَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا
228 وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَىَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ

أَىَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ 228 يَتْبَعُهُمْ ,يَتْبَعُهُمُ 224 فَتَوَكَّلْ 217

196 وَإِنَّهُ لَفِى زُبُرِ ٱلْأَوَّلِينَ

197 أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَآءُ بَنِى إِسْرَآئِيلَ
198 وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ ٱلْأَعْجَمِينَ
199 فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

200 كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِى قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ
201 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ
202 فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
203 فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ
204 أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

205 أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ
206 ثُمَّ جَآءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ
207 مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ

208 وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ
209 ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ
210 وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ ٱلشَّيَاطِينُ
211 وَمَا يَنْبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ
212 إِنَّهُمْ عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ

213 فَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ

197 آيَةً et تَكُنْ

176 كَذَّبَ أَصْحَابُ ٱلْأَيْكَةِ ٱلْمُرْسَلِينَ

177 إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

178 إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

179 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ

180 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

181 أَوْفُوا ٱلْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ ٱلْمُخْسِرِينَ

182 وَزِنُوا بِٱلْقُسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ

183 وَلَا تَبْخَسُوا ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

184 وَٱتَّقُوا ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلْجِبِلَّةَ ٱلْأَوَّلِينَ

185 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ ٱلْمُسَحَّرِينَ

186 وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ ٱلْكَاذِبِينَ

187 فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

188 قَالَ رَبِّى أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

189 فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ ٱلظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

190 إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

191 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

---

192 وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

193 نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلْأَمِينُ

194 عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُنْذِرِينَ

195 بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ

نَزَّلَ بِهِ ٱلرُّوحَ 193 كِسَفًا 187 بِٱلْقِسْطَاسِ 182 أَجْرِىَ 180 ٱلْأَيْكَةِ, لَيْكَةُ 176

157 فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ

158 فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

159 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

---

160 كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلِينَ

161 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ

162 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

163 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ

164 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

165 أَتَأْتُونَ ٱلذُّكْرَانَ مِنَ ٱلْعَالَمِينَ

166 وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

167 قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ

168 قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ ٱلْقَالِينَ

169 رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

170 فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

171 إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَابِرِينَ

172 ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْآخَرِينَ

173 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ ٱلْمُنْذَرِينَ

174 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

175 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

أَجْرِيَ 165

137 إِنْ هٰذَا إِلَّا خُلُقُ ٱلْأَوَّلِينَ
138 وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ
139 فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
140 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

141 كَذَّبَتْ ثَمُودُ ٱلْمُرْسَلِينَ
142 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ
143 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
144 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
145 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ
146 أَتُتْرَكُونَ فِيمَا هَاهُنَا آمِنِينَ
147 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
148 وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ
149 وَتَنْحِتُونَ مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ
150 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ

151 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ ٱلْمُسْرِفِينَ
152 ٱلَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
153 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ ٱلْمُسَحَّرِينَ
154 مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ ٱلصَّادِقِينَ
155 قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ
156 وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ

شُرْبٌ 155 فٰرِهِينَ 149 أَجْرِيَ 145 خُلُقُ 137

117 قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِى كَذَّبُونِ

118 فَٱفْتَحْ بَيْنِى وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِى وَمَنْ مَعِىَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

119 فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ

120 ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ ٱلْبَاقِينَ

121 إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

122 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

123 كَذَّبَتْ عَادٌ ٱلْمُرْسَلِينَ

124 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

125 إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

126 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ

127 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

128 أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ

129 وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

130 وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ

131 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ

132 وَٱتَّقُوا ٱلَّذِى أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

133 أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

134 وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

135 إِنِّى أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

136 قَالُوا سَوَآءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ ٱلْوَاعِظِينَ

97 تَٱللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِى ضَلَٰلٍ مُبِينٍ

98 إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

99 وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا ٱلْمُجْرِمُونَ

100 فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

101 وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

102 فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

103 إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

104 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

---

105 كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ

106 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

107 إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

108 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ

109 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

111 قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلْأَرْذَلُونَ

112 قَالَ وَمَا عِلْمِى بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

113 إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّى لَوْ تَشْعُرُونَ

110 فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ

114 وَمَا أَنَا بِطَارِدِ ٱلْمُؤْمِنِينَ

115 إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

116 قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمَرْجُومِينَ

---

109 أَجْرِىَ v. 110 post v. 113 posui 111 وَأَتْبَاعُكَ

75 قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ
76 أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ
77 فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ إِلَّا رَبَّ ٱلْعَالَمِينَ

78 ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ
79 وَٱلَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ
80 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ
81 وَٱلَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ
82 وَٱلَّذِىٓ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ ٱلدِّينِ
83 رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ
84 وَٱجْعَل لِّى لِسَانَ صِدْقٍ فِى ٱلْءَاخِرِينَ
85 وَٱجْعَلْنِى مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ
86 وَٱغْفِرْ لِأَبِىٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ
87 وَلَا تُخْزِنِى يَوْمَ يُبْعَثُونَ

88 يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ
89 إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
90 وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ
91 وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
92 وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ
93 مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ
94 فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَٱلْغَاوُۥنَ
95 وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ
96 قَالُوا۟ وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

55 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ

56 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ

57 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

58 وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

59 كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ

60 فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ

61 فَلَمَّا تَرَآءَ ٱلْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ

62 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

63 فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ ٱضْرِبْ بِعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ فَٱنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ

64 وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ ٱلْآخَرِينَ

65 وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ

66 ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْآخَرِينَ

67 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

68 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

69 وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ

70 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

71 قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ

72 قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ

73 أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ

74 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

لَمُدَّرِكُونَ et تَرَآءَتِ ٱلْفِئَتَانِ 61 فَأَتْبَعُوهُمْ 60 حَاذِرُونَ ,حَٰذِرُونَ 56

35 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَٱبْعَثْ فِي ٱلْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ
36 يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ
37 فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ
38 وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ
39 لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ ٱلْغَالِبِينَ

40 فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَالِبِينَ
41 قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ
42 قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
43 فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ ٱلْغَالِبُونَ
44 فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
45 فَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَاجِدِينَ
46 قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَالَمِينَ
47 رَبِّ مُوسَى وَهَٰرُونَ

48 قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِي عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
49 لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
50 قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ
51 إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ

---

52 وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ
53 فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي ٱلْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ
54 إِنَّ هَٰؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

أَنْ سِرْ ,أَنِ ٱسْرِ 52 إِنْ كُنَّا 51 تَلْقَفُ 44 نِعَمْ 41 سَاحِرٍ 36 أَرْجِهْ 35

14 قَالَ كَلَّا فَٱذْهَبَا بِـَٔايَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ
15 فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ
16 أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِى إِسْرَآئِيلَ

17 قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ
18 وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ ٱلَّتِى فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ ٱلْكَافِرِينَ
19 قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ ٱلضَّالِّينَ
20 فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ
21 وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِى إِسْرَآئِيلَ
22 قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ ٱلْعَالَمِينَ
23 قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
24 قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ
25 قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ
26 قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِى أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
27 قَالَ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
28 قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذتَّ إِلَٰهًا غَيْرِى لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ ٱلْمَسْجُونِينَ
29 قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُبِينٍ
30 قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ ٱلصَّادِقِينَ
31 فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ
32 وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّاظِرِينَ

33 قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ
34 يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَا ذَا تَأْمُرُونَ

19 ٱلضَّالِّينَ pro ٱلْجَاهِلِينَ

95 وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيَامَةِ فَرْدًا

96 إِنَّ ٱلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا ٱلصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحْمٰنُ وُدًّا

97 فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

98 وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

سُورَةُ ٱلشُّعَرَآءِ

مكّية وهى مائتان وثمان وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 طٰسٓمٓ تِلْكَ آيَاتُ ٱلْكِتَابِ ٱلْمُبِينِ

2 لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

3 إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ ٱلسَّمَآءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

4 وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ ٱلرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

5 فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَآءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

6 أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى ٱلْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

7 إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

8 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ

---

9 وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنِ ٱئْتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّالِمِينَ

10 قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ

11 قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

12 وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هٰرُونَ

13 وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

وينْطَلِقَ et ويَضِيقَ 12 تَتَّقُونَ ,يَتَّقُونِ 10 خَاضِعَةً 3 باخِعٌ نَفْسَكَ 2 تُسْمَعُ 98

75 وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا

76 قُلْ مَنْ كَانَ فِي ٱلضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ ٱلرَّحْمٰنُ مَدًّا [وَأَضْعَفُ جُنْدًا

77 حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا ٱلْعَذَابَ وَإِمَّا ٱلسَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا

78 وَيَزِيدُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا هُدًى

79 وَٱلْبَاقِيَاتُ ٱلصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا

80 أَفَرَأَيْتَ ٱلَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

81 أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِنْدَ ٱلرَّحْمٰنِ عَهْدًا

82 كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا

83 وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

84 وَٱتَّخَذُوا مِنْ دُونِ ٱللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

85 كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

86 أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَاطِينَ عَلَى ٱلْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

87 فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

88 يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمٰنِ وَفْدًا

89 وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا

90 لَا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِنْدَ ٱلرَّحْمٰنِ عَهْدًا

91 وَقَالُوا ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمٰنُ وَلَدًا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

92 تَكَادُ ٱلسَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا

93 أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

94 إِنْ كُلُّ مَنْ فِي ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّا آتِي ٱلرَّحْمٰنِ عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

آت ٱلرَّحْمٰنِ 94 يَنْفَطِرْنَ 92 كُلًّا ,كَلَّا 85 وَوُلْدًا 80 زِيًّا ,رِيًا ,رِيمًّا ,رِيًّا 75

56 وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِٱلصَّلٰوةِ وَٱلزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

57 وَٱذْكُرْ فِي ٱلْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

58 وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

59 أُولَٰئِكَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ ٱلنَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَٱجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ ٱلرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

60 فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا ٱلصَّلٰوةَ وَٱتَّبَعُوا ٱلشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا

61 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا

62 جَنَّاتِ عَدْنٍ ٱلَّتِي وَعَدَ ٱلرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِٱلْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

63 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

64 تِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

65 وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

66 رَبُّ ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَٱعْبُدْهُ وَٱصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

67 وَيَقُولُ ٱلْإِنْسَانُ أَئِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

68 أَوَلَا يَذْكُرُ ٱلْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا

69 فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَٱلشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

70 ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى ٱلرَّحْمٰنِ عِتِيًّا

71 ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِٱلَّذِينَ هُمْ أَوْلَى بِهَا صِلِيًّا

72 وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا

73 ثُمَّ نُنَجِّي ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا وَنَذَرُ ٱلظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

74 وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

مُقَامًا 74 مِنْهُمْ 72 يَتَذَكَّرُ ,يَذَّكَّرُ 68 إِذَا 67 يَتَنَزَّلُ 65 نُورِثُ 64 يُدْخَلُونَ 61 يُتْلَى 59

35 ذٰلِكَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ ٱلْحَقِّ ٱلَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ
36 مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
37 وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
38 فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ
39 أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ ٱلظَّالِمُونَ ٱلْيَوْمَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ
40 وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْحَسْرَةِ إِذْ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
41 إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ ٱلْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

---

42 وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَابِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا
43 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى عَنْكَ شَيْـًٔا
44 يَا أَبَتِ إِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَٱتَّبِعْنِى أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا
45 يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ ٱلشَّيْطَانَ إِنَّ ٱلشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا
46 يَا أَبَتِ إِنِّى أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ ٱلرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا
47 قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِى يَا إِبْرٰهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَٱهْجُرْنِى مَلِيًّا
48 قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّى إِنَّهُ كَانَ بِى حَفِيًّا
49 وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ ٱللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّى عَسَى أَنْ لَا أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّى شَقِيًّا
50 فَلَمَّا ٱعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ ٱللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا
51 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

52 وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا
53 وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا
54 وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا
55 وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَابِ إِسْمٰعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ ٱلْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

فَيَكُونَ 36 قَالُ ,قَوْلَ 35

15 وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

16 وَٱذْكُرْ فِي ٱلْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ ٱنْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا
17 فَٱتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا
18 قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِٱلرَّحْمٰنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا
19 قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا
20 قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا
21 قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا

22 فَحَمَلَتْهُ فَٱنْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا
23 فَأَجَآءَهَا ٱلْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا
24 فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا
25 وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا
26 فَكُلِي وَٱشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ ٱلْبَشَرِ أَحَدًا
27 فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ ٱلْيَوْمَ إِنْسِيًّا

28 فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
29 يَا أُخْتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا
30 فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي ٱلْمَهْدِ صَبِيًّا
31 قَالَ إِنِّي عَبْدُ ٱللَّهِ آتَانِيَ ٱلْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا
32 وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَمَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِٱلصَّلٰوةِ وَٱلزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا
33 وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا
34 وَٱلسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

صَوْمًا pro صَمْتًا 27 تَرَئِنَّ 26 يُسْقِطْ ,تُسْقِطْ ,تَتَسَاقَطْ ,تُسَاقِطْ 25 نَسْيًا 23 لِيَهَبَ 19

98 فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ ٱلسَّاجِدِينَ
99 وَٱعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ ٱلْيَقِينُ

سُورَةُ مَرْيَمَ

مكّيّة وهى ثمان وتسعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 كٓهيعٓصٓ ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّآءَ
2 إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا
3 قَالَ رَبِّ إِنِّى وَهَنَ ٱلْعَظْمُ مِنِّى وَٱشْتَعَلَ ٱلرَّأْسُ شَيْبًا
4 وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا
5 وَإِنِّى خِفْتُ ٱلْمَوَالِىَ مِنْ وَرَآءِى وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
6 يَرِثُنِى وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَٱجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

7 يَا زَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ ٱسْمُهُ يَحْيَى
8 لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
9 قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ عِتِيًّا
10 قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا
11 قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

12 فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا
13 يَا يَحْيَى خُذِ ٱلْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحُكْمَ صَبِيًّا
14 وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً وَكَانَ تَقِيًّا وَبَرًّا بِوَٰلِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا

وَهُوَ 10 وَارِثُ مِنْ ;أَوَيَرِثُ ,وَارِثُ آلَ 6 خَفَّتِ ٱلْمَوَالِى 5 وَهِنَ 3 ذُكِّرَ ;ذِكْرُ رَحْمَةُ 1

79 فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ

80 وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ ٱلْحِجْرِ ٱلْمُرْسَلِينَ
81 وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
82 وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ
83 فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ
84 فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

---

85 وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَاتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَٱصْفَحِ ٱلصَّفْحَ ٱلْجَمِيلَ
86 إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْخَلَّاقُ ٱلْعَلِيمُ
87 وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ ٱلْمَثَانِي وَٱلْقُرْآنَ ٱلْعَظِيمَ
88 لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ
89 وَقُلْ إِنِّي أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلْمُبِينُ

90 كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى ٱلْمُقْتَسِمِينَ
91 ٱلَّذِينَ جَعَلُوا ٱلْقُرْآنَ عِضِينَ
92 فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
93 عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

94 فَٱصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ
95 إِنَّا كَفَيْنَاكَ ٱلْمُسْتَهْزِئِينَ
96 ٱلَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
97 وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

60 إِلَّا ٱمْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ ٱلْغَابِرِينَ

61 فَلَمَّا جَآءَ آلَ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلُونَ
62 قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ
63 قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ
64 وَأَتَيْنَاكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ
65 فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ ٱللَّيْلِ وَٱتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَٱمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ
66 وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ ٱلْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هٰؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ

67 وَجَآءَ أَهْلُ ٱلْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
68 قَالَ إِنَّ هٰؤُلَآءِ ضَيْفِى فَلَا تَفْضَحُونِ
69 وَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ
70 قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ ٱلْعَالَمِينَ
71 قَالَ هٰؤُلَآءِ بَنَاتِى إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ
72 لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِى سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

73 فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ
74 فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ
75 إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ
76 وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ
77 إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ

78 وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ ٱلْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ

فَسِرْ ,فَأَسْرِ 65 قَدَّرْنَا 60

41 قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ
42 إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْغَاوِينَ
43 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ
44 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ

45 إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
46 ٱدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ
47 وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
48 لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ
49 نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ
50 وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ ٱلْعَذَابُ ٱلْأَلِيمُ

51 وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ
52 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ
53 قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
54 قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ ٱلْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ
55 قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِٱلْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ ٱلْقَانِطِينَ
56 قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا ٱلضَّالُّونَ

57 قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ
58 قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ
59 إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ

et تُوَاجَلْ ,تَاجَلْ ,تُوجَلْ 53 وَعِيُونٍ 45 جُزٌّ ,جُزْءٌ 44 عَلِيٌّ 41
يَقْنَطُ 56 تُبَشِّرُونِّ 54 نَبْشُرُكَ

22 وَأَرْسَلْنَا ٱلرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

23 وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ ٱلْوَارِثُونَ

24 وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ

25 وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

26 وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

27 وَٱلْجَآنَّ خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ

28 وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ إِنِّى خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

29 فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَـٰجِدِينَ

30 فَسَجَدَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

31 إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّـٰجِدِينَ

32 قَالَ يَـٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّـٰجِدِينَ

33 قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

34 قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

35 وَإِنَّ عَلَيْكَ ٱللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ

36 قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

37 قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ

38 إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ

39 قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

40 إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ

ٱلْمُخْلِصِينَ 40 ٱلرِّيحَ 22

3 ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ ٱلْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
4 وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ
5 مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

6 وَقَالُوا يَا أَيُّهَا ٱلَّذِى نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ
7 لَوْمَا تَأْتِينَا بِٱلْمَلَآئِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ ٱلصَّادِقِينَ
8 مَا نُنَزِّلُ ٱلْمَلَآئِكَةَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ
9 إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

10 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى شِيَعِ ٱلْأَوَّلِينَ
11 وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
12 كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِى قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ
13 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ
14 وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ
15 لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

16 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِى ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
17 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ
18 إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ
19 وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِىَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ مَوْزُونٍ
20 وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ
21 وَإِنْ مِنْ شَىْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَآئِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

سكرت 15 تُنَزِّلُ ٱلْمَلَائِكَةُ ; يُنَزِّلُ 8

90 قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ
أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا ٱلْإِصْلَاحَ مَا ٱسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي
إِلَّا بِٱللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

91 وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ
قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ

92 وَٱسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

93 قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ
لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

94 قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ ٱللَّهِ وَٱتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

95 وَيَا قَوْمِ ٱعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ

96 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَٱرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ

97 وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَٱلَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ ٱلَّذِينَ
ظَلَمُوا ٱلصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

98 كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ

سُورَةُ ٱلْحِجْرِ

مكّيّة وهى تسع وتسعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

1 الٓر تِلْكَ آيَاتُ ٱلْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ

2 رُبَمَا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

رَبَمَا ,رُبَمَا 2 بَعُدَتْ 98 مِثَلَ 91

76 قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ رَحْمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

77 فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرٰهِيمَ ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

78 يَا إِبْرٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا إِنَّهُ قَدْ جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

79 وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

80 وَجَآءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هٰؤُلَآءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

81 قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

82 قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

83 قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ ٱللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ ٱلصُّبْحُ أَلَيْسَ ٱلصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

84 فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ ٱلظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

85 وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا ٱلْمِكْيَالَ وَٱلْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ

86 وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا ٱلْمِكْيَالَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

87 بَقِيَّتُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

88 وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

89 قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلٰوتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَآؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَآءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ ٱلْحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ

أَصَلَوَاتُكَ 89 ثَقِيَّةُ 87 ٱمْرَأَتُكَ et فَأَسْرِ 83 آوِي 82 أَطْهَرُ 80

62 وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَٱتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

63 وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ

64 وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ ٱلْأَرْضِ وَٱسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَٱسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

65 قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

66 قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ ٱللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ

67 وَيَا قَوْمِ هٰذِهِ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ ٱللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

68 فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ أَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

69 فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَٱلَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْقَوِيُّ ٱلْعَزِيزُ

70 وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا ٱلصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

71 كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ

72 وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

73 فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ

74 وَٱمْرَأَتُهُ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَآءِ إِسْحٰقَ يَعْقُوبَ

75 قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

شَيْخٌ et وَيْلَتَا 75 يَعْقُوبُ 74 سَلَامٌ pro سِلْمٌ 72 يَوْمِئِذٍ 69

47 وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُۥ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ٱبْنِى مِنْ أَهْلِى وَإِنَّ وَعْدَكَ ٱلْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ ٱلْحَٰكِمِينَ

48 قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُۥ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيْرُ صَٰلِحٍ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ إِنِّىٓ أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ

49 قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِى بِهِۦ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِى وَتَرْحَمْنِىٓ أَكُن مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ

50 قِيلَ يَٰنُوحُ ٱهْبِطْ بِسَلَٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

51 تِلْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهَآ إِلَيْكَ مَا كُنتَ تَعْلَمُهَآ أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا فَٱصْبِرْ إِنَّ ٱلْعَٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

52 وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

53 يَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِى فَطَرَنِىٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

54 وَيَٰقَوْمِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا

55 وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا۟ مُجْرِمِينَ

56 قَالُوا۟ يَٰهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِىٓ ءَالِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

57 إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعْتَرَىٰكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٍ قَالَ إِنِّىٓ أُشْهِدُ ٱللَّهَ وَٱشْهَدُوٓا۟ أَنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

58 مِن دُونِهِۦ فَكِيدُونِى جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ

59 إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّى وَرَبِّكُم مَّا مِن دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَآ إِنَّ رَبِّى عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ

60 فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّى قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُۥ شَيْـًٔا إِنَّ رَبِّى عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ

61 وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَٰهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

48 تَسْأَلَنِّ ,تَسْأَلَنَّ

لِلَّذِينَ تَزْدَرِى أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيْرًا ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِى أَنْفُسِهِمْ إِنِّى إِذًا لَمِنَ ٱلظَّالِمِينَ

34 قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ ٱلصَّادِقِينَ

35 قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ ٱللَّهُ إِنْ شَآءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

36 وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِى إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

37 أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَاهُ قُلْ إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُ فَعَلَىَّ إِجْرَامِى وَأَنَا بَرِىٓءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ

38 وَأُوحِىَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

39 وَٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِى فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

40 وَيَصْنَعُ ٱلْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

41 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ

42 حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ قُلْنَا ٱحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

43 وَقَالَ ٱرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ ٱللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّى لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

44 وَهِىَ تَجْرِى بِهِمْ فِى مَوْجٍ كَٱلْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ٱبْنَهُ وَكَانَ فِى مَعْزِلٍ يَا بُنَىَّ ٱرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ ٱلْكَافِرِينَ

45 قَالَ سَآوِى إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِى مِنَ ٱلْمَآءِ قَالَ لَا عَاصِمَ ٱلْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا ٱلْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُغْرَقِينَ

46 وَقِيلَ يَا أَرْضُ ٱبْلَعِى مَآءَكِ وَيَا سَمَآءُ أَقْلِعِى وَغِيضَ ٱلْمَآءُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ وَٱسْتَوَتْ عَلَى ٱلْجُودِىِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ ٱلظَّالِمِينَ

43 مُجْرِيهَا ومُرْسِيهَا ,مَجْرَاهَا ومَرْسَاهَا 44 آبْنَاهُ ,آبْنَهُ ,آبْنَهَا et بُنَىِّ

149 وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ
أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ
اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
150 قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
151 إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ
152 وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
153 وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

سُورَةُ هُودٍ

مكّيّة وهى مائة وثلث وعشرون اية
بسم الله الرحمن الرحيم

27 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ
28 أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ
29 فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا
الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ
30 قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ
31 وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ
32 وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
33 وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ

فَعَمَّاهَا ,فَعَمِيَتْ 30 بَادِيَ 29 أَذِنَى 27 سَكَنَ ,أَسْكِتَ ,سُكِّتَ 153 أُمّ 149

137 وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ ٱلْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَآءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

138 وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَى لِأَخِيهِ هٰرُونَ ٱخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ
139 وَلَمَّا جَآءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي
وَلٰكِنِ ٱنْظُرْ إِلَى ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا
140 فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ [مِنَ ٱلشَّاكِرِينَ
141 قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ
142 وَكَتَبْنَا لَهُ فِي ٱلْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ
قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ ٱلْفَاسِقِينَ
143 سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا
يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ ٱلرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ ٱلْغَيِّ
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
144 ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ
145 وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَآءِ ٱلْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

146 وَٱتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا
يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
147 ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ
148 وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَاسِرِينَ

جُؤَارٌ 146 الرَّشَادِ ,الرُّشْدِ 143 سأورثكم ,سأوريكم 142 بِرِسَالَتِي 141 دَكَّاءَ ,دُكًّا 139 أَنْجَاكُمْ 137
تَرْحَمْنَا رَبُّنَا et سَقَطَ 148

125 قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ ٱسْتَعِينُوا بِٱللَّهِ وَٱصْبِرُوا إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ وَٱلْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

126 قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

127 وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِٱلسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ ٱلثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

128 فَإِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ ٱللَّهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

129 وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

130 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلْجَرَادَ وَٱلْقُمَّلَ وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَٱسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

131 وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ ٱلرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا ٱلرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

132 فَٱنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي ٱلْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

133 وَأَوْرَثْنَا ٱلْقَوْمَ ٱلَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ ٱلْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا ٱلَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ٱلْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَآئِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

134 وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى ٱجْعَلْ لَنَا إِلٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

135 إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

136 قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَالَمِينَ

يَعْكِفُونَ 134 يَعْرُشُون et كَلِمَاتُ 133 إِنَّمَا طَيْرُهُمْ 128 وَٱلْعَاقِبَةُ 125

107 يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَا ذَا تَأْمُرُونَ
108 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي ٱلْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ
109 يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ
110 وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَالِبِينَ
111 قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ

112 قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ ٱلْمُلْقِينَ
113 قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ ٱلنَّاسِ وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ
114 وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
115 فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
116 فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَٱنْقَلَبُوا صَاغِرِينَ
117 وَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَاجِدِينَ
118 قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَالَمِينَ
119 رَبِّ مُوسَى وَهَٰرُونَ

120 قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي ٱلْمَدِينَةِ
لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
121 لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
122 قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ [مُسْلِمِينَ
123 وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
124 وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي ٱلْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ
قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَآءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

أَأٰمَنْتُمْ 120 تَلْقَفُ 114 أَذِنَ لَنَا 110 سَحَّارٍ 109 أَرْجِهِي ,أَرْجِئْهُو ,أَرْجِئْهُ ,أَرْجِهِ ,أَرْجِيهِ 108
وَآلِهَتَكَ pro إِلٰهَتَكَ 124 وَآمَنْتُمْ

92 وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

93 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

94 وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

95 أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

96 أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

97 أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

98 أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

99 تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

100 وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

---

101 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

102 وَقَالَ مُوسَى يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

103 حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

104 فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

105 وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

106 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

حَقِيقٌ أَنْ لَا ،حَقِيقٌ عَلَىَّ 103

78 وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ ٱلْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ ٱلْعَالَمِينَ

79 إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ ٱلنِّسَآءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ

80 وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ

81 فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَابِرِينَ

82 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَٱنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ

83 وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

84 وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَٱذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَٱنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ

85 وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِٱلَّذِى أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَٱصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ ٱللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَاكِمِينَ

86 قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَٱلَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

87 قَدِ ٱفْتَرَيْنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا ٱللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا ٱفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِٱلْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ ٱلْفَاتِحِينَ

88 وَقَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ ٱتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ

89 فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

90 ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ ٱلْخَاسِرِينَ

91 فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ

آسَى pro إِيسِى 91 أَئِنَّكُمْ 79

63 وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
64 قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ ٱلْكَاذِبِينَ
65 قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ
66 أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ
67 أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَٱذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي ٱلْخَلْقِ بَسْطَةً فَٱذْكُرُوا آلَاءَ ٱللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
68 قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ ٱللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ ٱلصَّادِقِينَ
69 قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَٱنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ ٱلْمُنْتَظِرِينَ
70 فَأَنْجَيْنَاهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

71 وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ ٱللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
72 وَٱذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا
وَتَنْحِتُونَ ٱلْجِبَالَ بُيُوتًا فَٱذْكُرُوا آلَاءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
73 قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ
74 قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِٱلَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ [ٱلْمُرْسَلِينَ
75 فَعَقَرُوا ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ٱئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
76 فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ
77 فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ ٱلنَّاصِحِينَ

سُورَةُ فَاتِحَةِ ٱلْكِتَابِ

مكّيّة وايها سبع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ * ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ * مَالِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ *
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ * اِهْدِنَا ٱلصِّرَاطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ
ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ * غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّالِّينَ *

سُورَةُ ٱلْأَعْرَافِ

مكّيّة وهى مائتان وخمس ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

57 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّى أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

58 قَالَ ٱلْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ

59 قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِى ضَلَالَةٌ وَلٰكِنِّى رَسُولٌ مِنْ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

60 أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّى وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

61 أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

62 فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُ فِى ٱلْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

عَامِينَ 62 أُبْلِغُكُمْ 60 غَيْرِهِ ،غَيْرُهُ 57

SELECTAE

EX

CORANI LIBRO

SURAE

AD GENUINAM STROPHARUM FORMAM REDUCTAE.

Conspectus capitum ex Prophetarum libris selectorum.

	Cap.	Pag.
ישעיה	א	א–ב
"	ב	ב–ג
"	ח	ג–ד
"	ו	ה
"	ט	ה–ו
"	י	ו–ח
"	יא	ח
"	מא	ט–י
"	מב	י–יב
"	מג	יב–יג
"	מד	יג–טו
"	מה	טו–טז
"	מו	טז
"	מז	טז–יז
"	מט	יח–יט
"	נ	יט
"	נא	כ–כא
"	נב	כא–כב
"	נג	כב–כג
"	נד	כג
"	נה	כג–כד
"	נו	כד–כה
"	סג	כה
"	סד	כה

	Cap.	Pag.
ירמיה	ה	כו
"	ט	כז
"	י	כח
"	כג	כט
"	ל	ל
"	מד	לא
"	מו	לב–לג
"	נא	לג–לד
יחזקאל	א	לה–לו
"	ג	לו–לח
"	יד	לח–לט
"	טו	לט
"	יז	מ–מא
"	יט	מב
"	כא	מג–מה
"	כה	מה–מו
"	כז	מו–מז
"	לא	מח
"	לב	מט–נא
"	לז	נא–נב
הושע	ה	נג
"	ו	נג
"	י	נד

	Cap.	Pag.
עמוס	א	נד–נה
"	ב	נה
"	ג	נה–נו
"	ד	נו–נז
"	ז	נז–נח
"	ח	נח
"	ט	נח–נט
מיכה	ג	ס
"	ה	ס
"	ז	סא
נחום	ג	סב
חבקוק	ב	סג
צפניה	א	סד
"	ב	סה
"	ג	סה–סו
זכריה	י	סז
במדבר	כג	סח
"	כד	סט

Corrigenda.

Jesaia Cap. IX, 15 l. ויהיו.

Jesaia Cap. XLV, 8 l. | בראתיו.

Jesaia Cap. XLIX, 10 l. יכם.

Jesaia Cap. LI, 17 l. כום.

Ezechiel Cap. XXVII, 3 l. אדני.

Amos Cap. IX, 1 l. המזבח.

Micha Cap. III, 3 l. בתוך.

יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ
9 כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו
מברכיך ברוך וארריך ארור

15 וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין
16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים
17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת
18 (והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו)
19 וישראל עשה חיל : וירד מיעקב והאביד שריד מעיר

---

20 וירא את עמלק וישא משלו ויאמר
ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד

21 וירא את הקיני וישא משלו ויאמר
איתן מושבך ושים בסלע קנך
22 כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך

23 [וירא את שמאל] וישא משלו ויאמר
אוי מי יחיה משמו אל
24 וצים מיד כתים וענו אשור
וענו עבר וגם הוא עדי אבד

APPENDIX.

ב מ ד ב ר

Caput XXIII—XXIV.

7 וישא משלו ויאמר
מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם
לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל
8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה
9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו
הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב
10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל
תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו

18 וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר
19 לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם
ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה
20 הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה
21 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו
22 אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו
23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל
כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל
24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא
לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה

3 וישא משלו ויאמר
נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין
4 נאם שמע אמרי אל [וידע דעת עליון]
אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים
5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל
6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר
כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים
7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים
(וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו)
8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו

זכריה

Caput X.

1 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים
ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה
2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר
וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון
על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה׀
3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד
כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה
ושם אותם כסוס הודו במלחמה
4 ממנו פנה ממנו יתד
ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו
5 והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים
6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע
והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם ואענם
7 והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין
ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה
8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו
9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני
וחיו את בניהם ושבו
10 והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם
ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם
11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאור
והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור
12 וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה׀

7 אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר
ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה
אכן השכימו השחיתו כל עלילותם
8 לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד
כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות
לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי
כי באש קנאתי תאכל כל הארץ

9 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה
לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד
10 מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי
11 ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי
כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך
ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי
12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה

13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב
ולא ימצא בפיהם לשון תרמית
כי המה ירעו ורבצו ואין מחריד׃

14 רני בת ציון הריעו ישראל
שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם
15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך
מלך ישראל יהוה בקרבך לא תראי רע עוד
16 ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך
17 יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה
יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה

18 נוגי ממועד אספתי ממך היום שאת* עליה חרפה
19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא
והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ
ושמתי(ם) לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם
20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם
כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה׃

* היו משאת T M

Caput II.

1 התקוששו וקושו הגוי לא נכסף
2 בטרם לדת חק כמוץ עבר יום
(בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה)
בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה
3 בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו
בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה
4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר׃

5 הוי ישבי חבל הים גוי כרתים
דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים
והאבדתיך מאין יושב
6 והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן
7 והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון
בבתי אשקלון בערב ירבצון
כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם

8 שמעתי חרפת מואב וגדפי בני עמון
אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם
9 לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל
כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה
ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם
שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום
10 זאת להם תחת גאונם
כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות
11 נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ
וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים
12 גם אתם כושים חללי חרבי המה
13 ויט ידו על צפון ויאבד את אשור
וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר
14 ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי
גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו
קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה

15 זאת העיר העליזה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד
איך היתה לשמה מרבץ לחיה
כל עובר עליה ישרק יניע ידו׃

Caput III.

1 הוי מוראה ונגאלה העיר היונה
2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר
ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה
3 שריה בקרבה אריות שאגים
שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר
4 נביאיה פחזים אנשי בגדות
כהניה חללו קדש חמסו תורה
5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו יתן לאור
לא נעדר ולא יודע עול בשת
6 הכרתי גוים נשמו פנותם
החרבתי חוצותם מבלי עובר
נצדו עריהם מבלי איש
[וארצם היתה לשממה] מאין יושב

צ פ נ י ה

Caput I.

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה
בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה

2 אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה
3 אסף אדם ובהמה
אסף עוף השמים ודגי הים
והמכשלות את הרשעים
והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה

---

4 ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם
והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל
את שם הכמרים עם הכהנים
5 ואת המשתחוים על הגגות לצבא השמים
ואת המשתחוים (הנשבעים) ליהוה והנשבעים במלכם
6 ואת הנסוגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו

7 הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה
כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו׃
8 והיה ביום זבח יהוה
ופקדתי על השרים ועל בני המלך
ועל כל הלבשים מלבוש נכרי
9 ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא
הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה׃

10 והיה ביום ההוא נאם יהוה
קול צעקה משער הדגים
ויללה מן המשנה
ושבר גדול מהגבעות
11 הילילו ישבי המכתש
כי נדמה כל עם כנען
נכרתו כל נטילי כסף׃

---

12 והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות
ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע
13 והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה
ובנו בתים ולא ישבו
ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם

14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד
קול יום יהוה מר צרח שם גבור
15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה
16 יום ענן וערפל : יום שופר ותרועה
על הערים הבצרת ועל הפנות הגבהות

17 והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו
ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים
18 גם כספם גם זהבם [לא יועיל להם]
לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה
ובאש קנאתו תאכל כל הארץ
כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ׃

ח ב ק ו ק

Caput II.

6 הלוא אלה כלם עליו משל ישאו
ומליצה חידות לו ויאמר

הוי המרבה לא לו עד מתי
ומכביד עליו עבטיט
7 הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מועזיך
והיית למשסות למו
8 כי אתה שלות גוים רבים
ישלוך כל יתר עמים
מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה׃
9 הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו
להנצל מכף רע
10 יעצת בשת לביתך
קצות עמים רבים וחוטא נפשך
11 כי אבן מקיר תזעק
וכפים מעץ יעננה׃
12 הוי בנה עיר בדמים
וכונן קריה בעולה
13 הלוא הנה מאת יהוה צבאות
ויגעו עמים בדי אש
ולאמים בדי ריק יעפו
14 כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה
כמים יכסו על ים׃
15 הוי משקה רעהו
מספח חמתך ואף שכר
למען הביט על מעוריהם
16 שבעת קלון מכבוד
שתה גם אתה והערל
תסוב עליך כוס ימין יהוה
וקיקלון על כבודך
17 כי חמס לבנון יכסך
ושד בהמות יחיתן
מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה׃
18 מה הועיל פסל כי פסלו יצרו
מסכה ומורה שקר
כי בטח יצר יצרו עליו
לעשות אלילים אלמים׃
19 הוי אמר לעץ הקיצה
עורי לאבן דומם
הוא יורה
הנה הוא תפוש זהב וכסף
וכל רוח אין בקרבו
20 ויהוה בהיכל קדשו
הס מפניו כל הארץ׃

נ ח ו ם

Caput III, 1—13.

1 הוי עיר דמים כלה כחש
פרק מלאה לא ימיש טרף
2 קול שוט וקול רעש אופן
וסוס דהר ומרכבה מרקדה
3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית
ורב חלל וכבד פגר
ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם

4 מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים
המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה
5 הנני אליך נאם יהוה צבאות
וגליתי שוליך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך
6 והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי
7 והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה
מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך

8 התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומתה
9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה
פוט ולובים היו בעזרתך
10 גם היא לגלה הלכה בשבי
גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות
ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים

11 גם את תשכרי תהי נעלמה
גם את תבקשי מעוז מאויב
12 כל מבצריך תאנים עם בכורים
אם ינועו ונפלו על פי אוכל
13 הנה עמך נשים בקרבך
לאויביך פתוח נפתחו שערי ארצך
אכלה אש בריחיך

Caput VII.

1 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר
אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי
2 אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין
כלם לדמים יארבו איש את אחיחו יצודו חרם
3 על הרע כפים להיטיב השר שואל והשפט בשלום
והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה
4 טובם כחדק ישר ממסוכה
יום מצפיך פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם

5 אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף
משכבת חיקך שמר פתחי פיך
6 כי בן מנבל אב בת קמה באמה
כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו
7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי
ישמעני אלהי
8 אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי
כי אשב בחשך יהוה אור לי ׀

9 זעף יהוה אשא כי חטאתי לו
עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי
יוציאני לאור אראה בצדקתו
10 ותרא איבתי ותכסה בושה
האמרה אלי איו יהוה אלהיך
עיני תראינה בה
עתה תהיה למרמס
כטיט חוצות

11 יום לבנות גדריך
יום ההוא ירחק חק
12 יום הוא ועדיך יבוא
למני אשור וערי מצור
ולמני מצור ועד נהר
וים מים והר ההר
13 והיתה הארץ לשממה על ישביה
מפרי מעלליהם ׀

14 רעה עמך בשבטך צאן נחלתך
שכני לבדד יער בתוך כרמל
ירעו בשן וגלעד כימי עולם
15 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
16 יראו גוים ויבשו מכל גבורתם
ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה
17 ילחכו עפר כנחש
כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם

אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך
18 מי אל כמוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית נחלתו
לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא
19 ישוב ירחמנו יכבש עונתינו
ותשליך במצלות ים כל חטאתם
20 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם

מ י כ ה

Caput III.

1 ואמר
שמעו נא ראשי יעקב
וקציני בית ישראל
הלוא לכם
לדעת את המשפט

2 שנאי טוב ואהבי רעה
גזלי עורם מעליהם
ושארם מעל עצמותם

3 ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמותיהם פצחו
ופרשו כ[שא]ר בסיר
וכבשר כתוך קלחת

4 אז יזעקו אל יהוה
ולא יענה אותם
ויסתר פניו מהם בעת ההיא
כאשר הרעו מעלליהם ׀

5 כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים את עמי
הנשכים בשניהם וקראו שלום
ואשר לא יתן על פיהם
וקדשו עליו מלחמה

6 לכן לילה לכם מחזון
וחשכה לכם מקסם
ובאה השמש על הנביאים
וקדר עליהם היום

7 ובשו החזים
וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם
כי אין מענה אלהים

8 ואולם אנכי מלאתי כח
את רוח יהוה ומשפט וגבורה
להגיד ליעקב פשעו
ולישראל חטאתו ׀

9 שמעו נא זאת
ראשי בית יעקב
וקציני בית ישראל
המתעבים משפט
ואת כל הישרה יעקשו

10 בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה

11 ראשיה בשחד ישפטו
וכהניה במחיר יורו
ונביאיה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמר
הלוא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו רעה

12 לכן בגללכם
ציון שדה תחרש
וירושלם עין תהיה
והר הבית לבמות יער ׀

Caput V, 6—14.

6 והיה שארית יעקב
בקרב עמים רבים
כטל מאת יהוה
כרביבים עלי עשב
אשר לא יקוה לאיש
ולא ייחל לבני אדם ׀

7 והיה שארית יעקב בגוים
בקרב עמים רבים
כאריה בבהמות יער
ככפיר בעדרי צאן
אשר אם עבר ורמס
וטרף ואין מציל

8 תרם ידך על צריך
וכל איביך יכרתו ׀

9 והיה ביום ההוא
נאם יהוה
והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך

10 והכרתי ערי ארצך
והרסתי כל מבצריך

11 והכרתי כשפים מידך
ומעוננים לא יהיו לך

12 והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך
ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך

13 ונתשתי אשיריך מקרבך
והשמדתי עריך

14 ועשיתי באף ובחמה נקם
את הגוים אשר לא שמעו ׀

2 אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם
ואם יעלו השמים משם אורידם
3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים
ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם
4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם
ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה

5 ואדני יהוה הצבאות
הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה
ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים
6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה
הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ
יהוה שמו׃

7 הלוא כבני כשים אתם לי בני ישראל נאם יהוה
הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים
ופלשתים מכפתור וארם מקיר
8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני האדמה
אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה
9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ
10 בחרב ימותו כל חטאי עמי
האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה

11 ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת
וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם
12 למען יירשו את שארית אדום
וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם
נאם יהוה עשה זאת׃

13 הנה ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקוצר ודרך ענבים במשך הזרע
והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה
14 ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו את יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם
15 ונטעתים על אדמתם
ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם
אמר יהוה אלהיך׃

7 כה הראני [אדני יהוה]
והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך
8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס
ואמר אנך
ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל
לא אוסיף עוד עבור לו
9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו
וקמתי על בית ירבעם בחרב ׀

1 כה הראני אדני יהוה
והנה כלוב קיץ
2 ויאמר מה אתה ראה עמוס
ואמר כלוב קיץ
ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל
לא אוסיף עוד עבור לו
3 והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה
רב הפגר בכל מקום השליך הס ׀

Caput VIII, 4—13.

4 שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ
5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר
להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה
6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר
7 נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם
8 העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה
ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקע[ע]ה כיאור מצרים ׀

9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה
והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור
10 והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה
והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה
ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר ׀

11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ
לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה
12 ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח
ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו
13 ביום ההוא תתעלפנה הבתולות היפות והבחורים בצמא
14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע
ונפלו ולא יקומו עוד ׀

Caput IX.

1 ראיתי את אדני נצב על המזבח
ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים
ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג
לא ינום להם נם ולא ימלט להם פליט

6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם
ולא שבתם עדי נאם יהוה

7 וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר
והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר
חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש
8 ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו
ולא שבתם עדי נאם יהוה

10 שלחתי בכם דבר בדרך מצרים
הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באש מחניכם ובאפכם
ולא שבתם עדי נאם יהוה

9 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון
הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם
ולא שבתם עדי נאם יהוה

11 הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מוצל משרפה
ולא שבתם עדי נאם יהוה׀

12 לכן כה אעשה לך ישראל
עקב כי זאת אעשה לך
הכון לקראת אלהיך ישראל
13 כי הנה יוצר הרים וברא רוח
ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה
ודרך על במתי ארץ
יהוה אלהי צבאות שמו׀

Caput VII, 1—9, VIII, 1—3.

1 כה הראני אדני יהוה
והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש
והנה לקש אחר גזי המלך
2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ
ואמר אדני יהוה סלח נא
מי יקום יעקב כי קטן הוא
נחם יהוה על זאת
לא תהיה אמר יהוה׀

4 כה הראני אדני יהוה
והנה קרא לרב באש (אדני יהוה)
ותאכל את תהום רבה
ואכלה את החלק
5 ואמר אדני יהוה חדל נא
מי יקום יעקב כי קטן הוא
6 נחם יהוה על זאת
גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה׀

5 התפול צפור על פח הארץ ומוקש אין לה
היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד
6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו
אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה
7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר
כי אם גלה סודו על עבדיו הנביאים
8 אריה שאג מי לא יירא
אדני יהוה דבר מי לא ינבא

9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה
10 ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האצרים חמס ושד בארמנותיהם׃
11 לכן כה אמר אדני יהוה
צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך
12 כה אמר יהוה
כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל און
כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש׃

13 שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי הצבאות
14 כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו
ופקדתי על מזבחות בית אל
ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ
15 והכיתי בית החרף על בית הקיץ
ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה׃

Caput IV.

1 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון
העשקות דלים הרצצות אביונים
האמרות לאדניהם הביאה ונשתה
2 נשבע אדני יהוה בקדשו
כי הנה ימים באים עליכם
ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה
3 ופרצים תצאנה אשה נגדה
והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה

4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע
והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם
5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו
כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה

9 כה אמר יהוה
על שלשה פשעי צר
ועל ארבעה לא אשיבנו
על הסגירם גלות שלמה לאדום
ולא זכרו ברית אחים

10 ושלחתי אש בחומת צר
ואכלה ארמנתיה׃

11 כה אמר יהוה
על שלשה פשעי אדום
ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו
ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח

12 ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצרה׃

13 כה אמר יהוה
על שלשה פשעי בני עמון
ועל ארבעה לא אשיבנו
על בקעם הרות הגלעד
למען הרחיב את גבולם

14 והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה

בתרועה ביום מלחמה
בסער ביום סופה

15 והלך מלכם בגולה
הוא ושריו יחדו
אמר יהוה׃

1 כה אמר יהוה
על שלשה פשעי מואב
ועל ארבעה לא אשיבנו
על שרפו עצמות מלך אדום
לשיד

2 ושלחתי אש במואב
ואכלה ארמנות הקריות

ומת בשאון מואב
בתרועה בקול שופר

3 והכרתי שופט מקרבה
וכל שריה אהרוג עמו
אמר יהוה׃

4 כה אמר יהוה
על שלשה פשעי יהודה
ועל ארבעה לא אשיבנו
על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו
ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם

5 ושלחתי אש ביהודה
ואכלה ארמנות ירושלם׃

Caput III.

1 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר
2 רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם
3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו
4 הישאג אריה ביער וטרף אין לו
היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד

Caput X, 1—8.

1 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו
כרב לפריו הרבה למזבחות
כטוב לארצו הטיבו מצבות
2 חלק לבם עתה יאשמו
הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם

3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו
כי לא יראנו את יהוה
והמלך מה יעשה לנו
4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית
ופרח כראש משפט על תלמי שדי

5 לעגלות בית און יגורו שבן שמרון
כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו
על כבודו כי גלה ממנו
6 גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב
בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו

7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים
8 ונשמדו במות און חטאת ישראל
קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם
ואמרו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו |

עמוס

Caput I—II, 6.

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש

2 ויאמר
יהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו
ואבלו נאות הרעים
ויבש ראש הכרמל |

3 כה אמר יהוה
על שלשה פשעי דמשק
ועל ארבעה לא אשיבנו
על דושם בחרצות הברזל
את הגלעד

4 ושלחתי אש בבית חזאל
ואכלה ארמנות בן הדד

5 ושברתי בריח דמשק
והכרתי יושב מבקעת און
ותומך שבט מבית עדן
וגלו עם ארם קירה
אמר יהוה |

6 כה אמר יהוה
על שלשה פשעי עזה
ועל ארבעה לא אשיבנו
על הגלותם גלות שלמה
להסגיר לאדום

7 ושלחתי אש בחומת עזה
ואכלה ארמנותיה

8 והכרתי יושב מאשדוד
ותומך שבט מאשקלון
והשיבותי ידי על עקרון
ואבדו שארית פלשתים
אמר אדני יהוה |

הושע

Caput V—VI.

1 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי לכם המשפט
כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור
2 ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם

3 אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני
כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל
4 לא יתנו[ם] מעלליהם לשוב אל אלהיהם
כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו

5 וענה גאון ישראל בפניו
וישראל ואפרים יכשלו בעונם
כשל גם יהודה עמם
6 בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה
ולא ימצאו חלץ מהם
7 ביהוה בגדו
כי בנים זרים ילדו
עתה יאכלם חדש את חלקיהם ׀

8 תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה
הריעו בית און אחריך בנימין
9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה
בשבטי ישראל הודעתי נאמנה

10 היו שרי יהודה כמסיגי גבול
עליהם אשפוך כמים עברתי
11 עשוק אפרים רצוץ משפט
כי הואיל הלך אחרי צו

12 ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה
13 וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו
וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב
והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור
14 כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה
אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל
15 אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו
ובקשו פני בצר להם ישחרנני ׀

1 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו
2 יחיינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו
3 ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו
ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ

4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה
וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך
5 על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי
ומשפטיך אור יצא

6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות
7 והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי
8 גלעד קרית פעלי און עקבה מדם
9 וכחכי איש גדודים חבר כהנים
דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו
10 בבית ישראל ראיתי שעריריה
שם זנות לאפרים נטמא ישראל
11 גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי ׀

11 ויאמר אלי בן אדם
העצמות האלה כל בית ישראל המה
הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו
12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני פתח את קברותיכם
והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
והבאתי אתכם אל אדמת ישראל

13 וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם
ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי
ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמתכם
וידעתם כי אני יהוה
דברתי ועשיתי נאם יהוה׃

15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
16 ואתה בן אדם קח לך עץ אחד
וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו
ולקח עץ אחד
וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו
17 וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד
והיו לאחדים בידך

18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלוא תגיד לנו מה אלה לך
19 דבר אלהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי
20 והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם

21 ודבר אלהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם
וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם
22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם למלך
ולא יהיה עוד לשני גוים
ולא יחצו עוד לשתי ממלכות (עוד)

29 שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה
אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב
המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור
30 שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני
אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים
וישכבו ערלים את חללי חרב
וישאו כלמתם את יורדי בור

31 אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה
חללי חרב פרעה וכל חילו (נאם אדני יהוה)
32 כי נתתי את חתיתו בארץ חיים
והשכב בתוך ערלים
את חללי חרב פרעה וכל המונה
נאם אדני יהוה ׀

Caput XXXVII.

1 היתה עלי יד יהוה
ויוציאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות
2 והעבירני עליהם סביב סביב
והנה רבות מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד ׀
3 ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה
ואמר אדני יהוה אתה ידעת
4 ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה
ואמרת אליהם
העצמות היבשות שמעו דבר יהוה ׀
5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה
הנה אני מביא בכם רוח וחייתם
6 ונתתי עליכם גידים
והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור
ונתתי בכם רוח וחייתם
וידעתם כי אני יהוה
7 ונבאתי כאשר צויתי
ויהי קול כהנבאי והנה רעש
ותקרבו עצמות עצם אל עצמו
8 וראיתי והנה עליהם גידים
ובשר עלה
ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם

9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח
הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח
(כה אמר אדני יהוה) מארבע רוחות באי הרוח
ופחי בהרוגים האלה ויחיו
10 והנבאתי כאשר צוני
ותבוא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד

16 קינה הוא וקוננוה
בנות הגוים תקוננה אותה
על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה

נאם אדני יהוה׃

Caput XXXII, 17—32.

17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש

היה דבר יהוה אלי לאמר
18 בן אדם
נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים אדרם
אל ארץ תחתיות
את ירדי בור

19 ממי נעמת
רדה והשכבה את ערלים
20 בתוך חללי חרב יפלו
חרב נתנה [את עוריו]
משכו אותה וכל המוניה
21 ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול*
ירדו שכבו הערלים חללי חרב

22 שם אשור וכל קהלה
סביבותיו קברתיו
כלם חללים הנפלים בחרב
23 אשר נתנו קברתיה בירכתי בור
ויהי קהלה סביבות קברתה
כלם חללים נפלים בחרב
אשר נתנו חתת בארץ חיים

---

24 שם עילם וכל המונה
סביבות קברתה
כלם חללים הנפלים בחרב
אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות
אשר נתנו חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי בור

26 שם משך תבל וכל המונה
סביבותיו קברותיה
כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ חיים
27 ולא ישכבו את גבורים נפלים
מ[שכב נתן לה בתוך] ערלים

25 בתוך חללים נתנו משכב לה
בכל המונה סביבותיו קברתה
כלם ערלים חללי חרב
כי נתן חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי בור
בתוך חללים נתן

אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם
ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונותם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים
28 ואתה בתוך ערלים תשבר
ותשכב את חללי חרב

---

* את עוריו T M add.

Caput XXXII.

1 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש

היה דבר יהוה אלי לאמר

2 בן אדם
שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו
כפיר גוים נדמית
ואתה כתנים בימים
ותנח בנהרתיך
ותדלח מים ברגליך
ותרפס נהרתם ׃

3 כה אמר אדני יהוה
ופרשתי עליך את רשתי
בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי
[ואת דגת יאריך בקשקשתיך תדבק]
4 ונטשתיך בארץ
על פני השדה אטילך
והשכנתי עליך כל עוף השמים
והשבעתי ממך חית כל הארץ
5 ונתתי את בשרך על ההרים
ומלאתי הגאיות רמותך
6 והשקיתי ארץ צפתך
מדמך אל ההרים
ואפקים ימלאון ממך

7 וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את ככביהם
שמש בענן אכסנו
וירח לא יאיר אורו
8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך
ונתתי חשך על ארצך
נאם אדני יהוה

9 והכעסתי לב עמים רבים
בהביאי שברך בגוים
על ארצות אשר לא ידעתם
10 והשמותי עליך עמים רבים
ומלכיהם ישערו עליך שער
בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך ׃

---

11 כי כה אמר אדני יהוה
חרב מלך בבל תבואך
12 בחרבות גבורים אפיל המונך
עריצי גוים כלם
ושדדו את גאון מצרים
ונשמד כל המונה
[נאם אדני יהוה]
13 והאבדתי את כל בהמתה
מעל מים רבים
ולא תדלחם רגל אדם עוד
ופרסות בהמה לא תדלחם
14 אז אשקיע מימיהם
ונהרותם כשמן אוליך
נאם אדני יהוה

15 בתתי את ארץ מצרים שממה
ונשמה ארץ ממלאה
בהכותי את כל ישבי בה
וידעו כי אני יהוה

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת־עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּחֹדֶשׁ הַשְׁלִשִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃

2 בֶּן־אָדָם אֱמֹר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶל־הֲמוֹנוֹ אֶת־מִי דָמִיתָה בגדלך׃

3 הִנֵּה אַשּׁוּר אֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יְפֵה־עָנָף וְחֹרֶשׁ מְסַךְ וְגִבַהּ קוֹמָה וּבֵין עֲבתים הָיְתָה
צַמַּרְתּוֹ׃

4 מַיִם גִּדְּלוּהוּ תְּהוֹם רוֹמְמַתְהוּ בְּפֶלְגֵיהֶם הֹלֶכֶת סְבִיבוֹת מַטָּעָהּ וְאֶת־תְּעָלֹתֶיהָ
שִׁלְּחָה אֶל־כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה׃

5 עַל־כֵּן גָּבְהָה קוֹמָתוֹ מֵעֲצֵי כָל־הַשָּׂדֶה וַתַּרְבֶּינָה עֲנָפָיו וַתֶּאֱרַכְנָה סַנְסִנָּיו
בְּרֹב מַיִם בְּשַׁלְּחוֹ׃

6 בְּסַנְסִנָּיו קִנְּנוּ כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְתַחַת עֲנָפָיו יָלְדוּ כָּל־חַיְתוֹ הַשָּׂדֶה וּבְצִלּוֹ
יָשְׁבוּ כָּל־גּוֹיִם רַבִּים׃

7 וַיִּיָּפְיוּ בְגָדְלוֹ בְּאֹרֶךְ דָּלִיּוֹתָיו כִּי הָיָה שָׁרְשׁוֹ אֶל־מַיִם רַבִּים׃

8 אֲרָזִים לֹא עִמְּמוּהוּ בְּגַן־אֱלֹהִים בְּרוֹשִׁים לֹא דָמוּ אֶל־סְבָכָיו וְעַרְמֹנִים לֹא־
הָיוּ כְּפֹארֹתָיו כָּל־עֵץ בְּגַן־הָאֱלֹהִים לֹא־דָמָה אֵלָיו בְּיָפְיוֹ׃

9 יָפִיתִיו בְּרֹב דָּלִיּוֹתָיו וַיְקַנְאֻהוּ כָּל־עֲצֵי עֵדֶן אֲשֶׁר בְּגַן־הָאֱלֹהִים׃

10 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן גָּבַהּ בְּקוֹמָה וַיִּתֵּן צַמַּרְתּוֹ בֵּין עֲבתים וַיִּגְבַּהּ
לִבּוֹ בְּגָבְהוֹ׃

11 וָאֶתְּנֵהוּ בְּיַד־אֵל גּוֹיִם עָשֹׂה יַעֲשֶׂה־לּוֹ כְּרִשְׁעָתוֹ גֵּרַשְׁתִּהוּ׃

12 וַיִּכְרְתוּהוּ זָרִים עָרִיצֵי גּוֹיִם וַיַּשְׁלִכֻהוּ עַל־הֶהָרִים וּבְכָל־גֵּאָיוֹת נָפְלָה
דָלִיּוֹתָיו וַיִּשְׁבְּרוּ כָל־אֲפִיקֵי אַרְצוֹ וַיֵּרְדוּ מִצִּלּוֹ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ וַיִּטְּשׁוּהוּ׃

13 עַל־מַפַּלְתּוֹ יִשְׁכְּנוּ כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶל־גְּזָרָתוֹ הָיוּ כָּל־חַיְתוֹ הַשָּׂדֶה׃

14 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִגְבְּהוּ כָל־עֲצֵי מַיִם בְּגָבְהָם קוֹמָה וְלֹא־יִתְּנוּ צַמַּרְתָּם בֵּין
עֲבתים וְלֹא־יַעַמְדוּ אֵלָיו בְּגָבְהָם כָּל־שֹׁתֵי מָיִם כִּי כֻלָּם נְתֻנִים לַמָּוֶת אֶל־
אֶרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ בְּנֵי־אָדָם אֶל־יוֹרְדֵי בוֹר׃

15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם רִדְתּוֹ שְׁאוֹלָה הֶאֱבַלְתִּי כִּסֵּיתִי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם
וָאֶכְלָא נְהָרֹתֶיהָ וְעָצְרוּ מַיִם רַבִּים וָאַקְדַּר עָלָיו לְבָנוֹן וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה נָעֲלוּ
לוֹ׃

16 מִקּוֹל מַפַּלְתּוֹ הִרְגַּזְתִּי גוֹיִם בְּהוֹרִדִי אֹתוֹ שְׁאוֹלָה אֶת־יוֹרְדֵי בוֹר וְנֶחָמוּ בְּאֶרֶץ
תַּחְתִּיּוֹת כָּל־עֲצֵי עֵדֶן בְּחוּר וְטוֹב כָּל־יֹנְקֵי מַיִם גַּם־הֵמָּה נֶחָמוּ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּית׃

17 גַּם־הֵם אִתּוֹ יָרְדוּ שְׁאוֹלָה אֶל־חֲלָלֵי חָרֶב וּזְרוֹעוֹ יָשְׁבוּ בְצִלּוֹ בְּתוֹךְ גּוֹיִם׃

18 לְמִי זֹאת דָּמִיתָה כָבוֹד וּגְדֻלָּה בַּעֲצֵי עֵדֶן וְהוּרַדְתָּ אֶת־עֲצֵי עֵדֶן אֶל־אֶרֶץ
תַּחְתִּית בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חֲלָלֵי חָרֶב פַּרְעֹה וְכָל־הֲמוֹנוֹ נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה׃

Caput XXXI.

1 Anno undecimo, mense tertio, prima mensis factum est verbum Domini ad me, dicens:

2 Fili hominis, dic Pharaoni regi Ægypti, et populo ejus: Cui assimilatus es in magnitudine tua?

3 Ecce Assur quasi cedrus in Libano, pulchris ramis, et nemorosæ frondis, et excelsæ staturæ: et inter condensa frondium fuit cacumen ejus.

4 Aquæ nutrierunt illum, abyssus exaltavit eum: fluenta ejus ambiebant plantationem ejus, et rivos suos emisit ad omnia ligna agri.

5 Propterea elevata est altitudo ejus super omnia ligna agri, et multiplicatæ sunt frondes ejus, et dilatati sunt rami ejus præ multitudine aquarum, quando extendebat eos.

6 In ramis ejus nidificabant omnes volucres cæli, et sub frondibus ejus pariebant cuncta animantia terræ, et in umbra ejus habitabant omnes gentes grandes.

7 Et decorus factus est in magnitudine sua, in longitudine jactus sui: quia radix ejus erat juxta aquas multas.

8 Cedri non obumbrabant eum in paradiso Dei, abietes non adæquabant summitatem ejus, et platani non fuerunt ad comam ejus: omne lignum paradisi Dei non assimilatum est ei in pulchritudine sua.

9 Decorum fecit eum in multitudine frondium suarum, et æmulata sunt eum omnia ligna voluptatis, quæ erant in paradiso Dei.

10 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia elevatus es in altitudine, et posuit cacumen suum inter condensa, et elevatum est robur ejus in altitudine sua:

11 tradidi eum in manu principis gentium, faciens faciet ei pro impietate sua: ejeci eum.

12 Et succiderunt eum alienigenæ, robustissimi gentium, et projecerunt eum super montes, et in omnibus vallibus ceciderunt rami ejus, et confracti sunt ramuli ejus in universis fluentis terræ: et recesserunt de umbraculo ejus omnes populi terræ, et dimiserunt eum.

13 Super ruinam ejus habitabunt omnes volucres cæli, et in ramis ejus erunt universæ bestiæ agri:

14 ut non elevetur in altitudine sua omne lignum aquarum, neque ponat cacumen suum inter condensa, nec stet in altitudine sua omnis potens aquarum: quia omnes traditi sunt in mortem, ad terram novissimam, in medio filiorum hominum, ad descendentes in lacum.

15 Hæc dicit Dominus Deus: In die quando descendit ad infernum, luctum indixi: operui propter eum abyssum, et prohibui flumina ejus, et retenta sunt aquæ multæ: contristavi super eum Libanum, et omnia ligna regionis concidit pro eo.

16 A sonitu ruinæ ejus commovi gentes, quando deduxi eum ad infernum cum descendentibus in lacum: et consolata sunt in terra novissima omnia ligna voluptatis, electa et optima Libani, universa quæ bibebant aquas: quia et ipsa descenderunt cum eo ad infernum.

17 Et cum eo in infernum ad interfectos gladio perrexerunt: brachium ejus habitavit sub umbra ejus in medio gentium.

18 Cui assimilatus es sic in gloria et magnitudine in lignis voluptatis? et deduceris cum lignis voluptatis ad terram novissimam: in medio incircumcisorum dormies cum interfectis gladio. Ipse Pharao, et omnis multitudo ejus, dicit Dominus Deus.

18 דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר
19 ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו
ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה

20 דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה
21 ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך
בכרים ואילם ועתודים בם סחריך
22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך
בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך
23 חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך
24 המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברומים
בחבלים חבשים וארזים במרכלתך
25 אניות תרשיש שרותיך מערבך
ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים

26 במים רבים הבאוך השטים אותך
רוח הקדים שברך בלב ימים
27 הונך ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך
מחזיקי בדקך וערבי מערבך
וכל אנשי מלחמתך אשר בך
ובכל קהלך אשר בתוכך
יפלו בלב ימים ביום מפלתך
28 לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות
29 וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט
מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו

30 והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו
31 והקריחו אליך קרחא וחגרו שקים
ובכו אליך במר נפש מספד מר
32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך

מי כצור כדמה בתוך הים
33 בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים
ברב הוניך ומעריך העשרת מלכי ארץ
34 עת נשברת מימים במעמקי מים
מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו
35 כל ישבי האיים שממו עליך
ומלכיהם שערו שער רעמו פנים
36 סחרים בעמים שרקו עליך
בלהות היית
ואינך עד עולם

16 לכן כה אמר אדני יהוה
הנני נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים
והאבדתי את שארית חוף הים

17 ועשיתי בם נקמות גדלות
בתוכחות חמה
וידעו כי אני יהוה
בתתי את נקמתי בם ׃

Caput XXVII.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
2 ואתה בן אדם שא על צר קינה
3 ואמרת לצור הישבתי על מבואת ים
רכלת העמים אל איים רבים
כה אמר אדני יהוה

צור את אמרת אני כלילת יפי
4 בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך
5 ברושים משניר בנו לך את כל לחתי[ך] *
ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך
6 אלונים מבשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן בת אשרים מאי כתים
7 שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס
תכלת וארגמן מאי אלישה היה מכסך
8 ישבי צידון וארוד היו שטים לך
חכמיך צירי היו בך המה חבליך

9 זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך
כל אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך
10 פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך
מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך
11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך (היו)
שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיך
12 תרשיש סחרתך מרב כל הונ[ך] **
בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך
13 יון תובל ומשך המה רכליך
בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך

14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך
15 בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך
קרנות שן והובנים השיבו אשכרך
16 ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמת ובדכד נתנו בעזבוניך
17 יהודה וארץ ישראל המה רכליך
בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך

** הון T M * לחתים T M

גם זאת לא היה
עד בא אשר לו המשפט
ונתתיו ׀

Caput XXV.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
2 בן אדם
שים פניך אל בני עמון
והנבא עליהם
3 ואמרת לבני עמון
שמעו דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה

יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל
ואל אדמת ישראל כי נשמה
ואל בית יהודה כי הלכו בגולה

4 לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה
וישבו טירותיהם בך
ונתנו בך משכניהם
המה יאכלו פריך
והמה ישתו חלבך
5 ונתתי את רבה לנוה גמלים
ואת בני עמון למרבץ צאן
וידעתם כי אני יהוה ׀

6 כי כה אמר אדני יהוה
יען מחאך יד ורקעך ברגל
ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל

7 לכן הנני נטיתי את ידי עליך
ונתתיך לבג לגוים
והכרתיך מן העמים
והאבדתיך מן הארצות
אשמידך . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
וידעת כי אני יהוה ׀

8 כה אמר אדני יהוה
יען אמר מואב ושעיר
הנה ככל הגוים בית יהודה

9 לכן הנני פתח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצהו
צבי ארץ בית הישימות בעל מעון וקריתמה
10 לבני קדם על בני עמון
ונתתיה למורשה
למען לא תזכר בני עמון בגוים
11 ובמואב אעשה שפטים
וידעו כי אני יהוה ׀

12 כה אמר אדני יהוה
יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה
ויאשמו אשום ונקמו בהם

13 לכן כה אמר אדני יהוה
ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן
ודדנה בחרב יפלו
14 ונתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי
וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה ׀

15 כה אמר אדני יהוה
יען עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם

17 וְעַק וְהֵילֵל בֶּן אָדָם
כִּי הִיא הָיְתָה בְעַמִּי הִיא בְּכָל נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
מְגוּרֵי אֶל חָרֶב הָיוּ אֶת עַמִּי
לָכֵן סְפֹק אֶל יָרֵךְ
18 כִּי בָחֹן וּמָה אִם גַּם שֵׁבֶט מְאָסַת לֹא יִהְיֶה
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

19 וְאַתָּה בֶּן אָדָם הִנָּבֵא וְהַךְ כַּף אֶל כַּף
וְתִכָּפֵל חֶרֶב שְׁלִישְׁתָּה חֶרֶב חַלְלִים הִיא
חֶרֶב חָלָל הַגָּדוֹל הַחֲדֶרֶת לָהֶם
20 לְמַעַן לְמוֹג לֵב וְהַרְבֵּה הַמִּכְשֹׁלִים
עַל כָּל שַׁעֲרֵיהֶם נָתַתִּי אִבְחַת חָרֶב
אָח עָשׂוּיָה לְבָרֶק מְעֻטָּה לְטִבְחָה׃

21 הִתְאַחֲדִי הַיְמִינִי
הָשִׂימִי הַשְׂמִילִי
אָנָה פָּנַיִךְ מְעֻדוֹת
22 וְגַם אֲנִי אַכֶּה כַּפִּי אֶל כַּפִּי
וְהִנַּחְתִּי חֲמָתִי
אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃

23 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
24 וְאַתָּה בֶּן אָדָם
שִׂים לְךָ שְׁנַיִם דְּרָכִים
לָבוֹא חֶרֶב מֶלֶךְ בָּבֶל
מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם
וְיַד בָּרֵא
בְּרֹאשׁ דֶּרֶךְ עִיר בָּרֵא

25 דֶּרֶךְ תָּשִׂים לָבוֹא חֶרֶב אֶת רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן
וְאֶת יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה
26 כִּי עָמַד מֶלֶךְ בָּבֶל אֶל אֵם הַדָּרֶךְ
בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לִקְסֹם קֶסֶם
קִלְקֵל בַּחִצִּים
שָׁאַל בִּתְרָפִים
רָאָה בַּכָּבֵד

27 בִּימִינוֹ הָיָה הַקֶּסֶם יְרוּשָׁלַם
לָשׂוּם כָּרִים
לִפְתֹּחַ פֶּה בָּרָצַח
לְהָרִים קוֹל בִּתְרוּעָה
לָשׂוּם כָּרִים עַל שְׁעָרִים
לִשְׁפֹּךְ סֹלְלָה
לִבְנוֹת דָּיֵק

28 וְהָיָה לָהֶם כְּקֶסֶם שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם
שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם
וְהוּא מַזְכִּיר עָוֹן לְהִתָּפֵשׂ׃

29 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
יַעַן הַזְכַּרְכֶם עֲוֹנְכֶם
בְּהִגָּלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם
לְהֵרָאוֹת חַטֹּאותֵיכֶם
בְּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם
יַעַן הִזָּכַרְכֶם
בְּכַף תִּתָּפְשׁוּ׃

30 וְאַתָּה חָלָל רָשָׁע נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עֲוֹן קֵץ
31 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הָסִיר הַמִּצְנֶפֶת וְהָרֵם הָעֲטָרָה
זֹאת לֹא זֹאת
הַשְׁפָּלָה הַגְּבֹהָה וְהַגְּבֹהָה הַשְׁפֵּל
32 עַוָּה עַוָּה עַוָּה אֲשִׂימֶנָּה

Caput XXI, 1—32.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
2 בן אדם
שים פניך דרך תימנה
והטף אל דרום
והנבא אל יער השדה נגב
3 ואמרת ליער הנגב

שמע דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש
ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש

לא תכבה להבת שלהבת
ונצרבו בה כל פנים
מנגב צפונה
4 וראו כל בשר
כי אני יהוה בערתיה
לא תכבה

5 ואמר
אהה אדני יהוה
המה אמרים לי
הלא ממשל משלים הוא׀

6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
7 בן אדם
שים פניך אל ירושלם
והטף אל מקדשים
והנבא אל אדמת ישראל
8 ואמרת לאדמת ישראל

כה אמר יהוה
הנני אליך
והוצאתי חרבי מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע

9 יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר
מנגב צפון
10 וידעו כל בשר
כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה
לא תשוב עוד׀

11 ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים
ובמרירות תאנח לעיניהם
12 והיה כי יאמרו אליך
על מה אתה נאנח

ואמרת
אל שמועה כי באה
ונמס כל לב ורפו כל ידים
וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים
הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה׀

---

13 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
14 בן אדם
הנבא ואמרת
כה אמר אדני
אמר חרב
חרב הוחדה וגם מרוטה

15 למען טבח טבח הוחדה
למען היה לה ברק מרטה
או נשיש שבט בני מאסת כל עץ
16 ויתן אתה למרטה לתפש בכף
היא הוחדה חרב והיא מרטה
לתת אותה ביד הורג

Caput XIX.

1/2 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל׃ ואמרת

מה אמך לביא בין אריות רבצה
בתוך כפרים רבתה גוריה
3 ותעל אחד מגריה כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל

4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש
ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים

5 ותרא כי נוחלה אבדה תקותה
ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו
6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל

7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב
ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו

8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש
9 ויתנהו בסוגר בחחים (ויבאהו אל מלך בבל) ויבאהו במצדות
למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל׃

10 אמך כגפן בדמך על מים שתולה
פריה וענפה היתה ממים רבים
11 ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים

ותגבה קומתו על בין עבתים
וירא בגבהו ברב דליתיו
12 ותתש בחמה לארץ השלכה
ורוח הקדים הוביש פריה
התפרקו ויבשו
מטה עזה אש אכלתהו

13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא
14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה
ולא היה בה מטה עז שבט למשול

קינה היא ותהי לקינה׃

11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
12 אמר נא לבית המרי

הלא ידעתם מה אלה
אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת שריה
ויבא אותם אליו בבלה

15 וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים
לתת לו סוסים ועם רב
היצלח הימלט העשה אלה
והפר ברית ונמלט

13 ויקח מזרע המלוכה
ויכרת אתו ברית
ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לקח

16 חי אני נאם אדני יהוה
אם לא במקום המלך הממליך אתו
אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו
אתו בתוך בבל ימות

14 להיות ממלכה שפלה
לבלתי התנשא
לשמר את בריתו
לעמדה

17 ולא בחיל גדול ובקהל רב
יעשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק
להכרית נפשות רבות

18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו
וכל אלה עשה לא ימלט׃

---

19 לכן כה אמר אדני יהוה
חי אני
אם לא אלתי אשר בזה
ובריתי אשר הפיר
ונתתיו בראשו

20 ופרשתי עליו רשתי
ונתפש במצודתי
והביאותיהו בבלה
ונשפטתי אתו שם
מעלו אשר מעל בי

21 ואת כל מברחו בכל אגפיו
בחרב יפלו
והנשארים לכל רוח יפרשו
וידעתם כי אני יהוה דברתי׃

---

22 כה אמר אדני יהוה
ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה (ונתתי)
מראש ינקותיו רך אקטף
ושתלתי אני על הר גבה ותלול

ונשא ענף ועשה פרי
והיה לארז אדיר
ושכנו תחתיו [כל חית השדה]
כל צפור כל כנף

23 בהר מרום ישראל אשתלנו
בצל דליותיו תשכנה

24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה
השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל
הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש
אני יהוה דברתי ועשיתי׃

Caput XVII.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
2 בן אדם

חוד חידה
ומשל משל
אל בית ישראל
3 ואמרת כה אמר אדני יהוה

הנשר הגדול גדול הכנפים
ארך האבר מלא הנוצה
אשר לו הרקמה
בא אל הלבנון

ויקח את צמרת הארז
4 את ראש יניקותיו קטף
ויביאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו

5 ויקח מזרע הארץ
ויתנהו בשדה זרע
קח על מים רבים
צפצפה שמו

6 ויצמח ויהי לגפן סרחת
שפלת קומה
לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו

ותהי לגפן
ותעש בדים ותשלח פארות

---

7 ויהי נשר אחד גדול
גדול כנפים ורב נוצה

והנה הגפן הזאת
כפנה שרשיה עליו
ודליותיו שלחה לו
להשקות אותה מערגות מטעה

8 אל שדה טוב
אל מים רבים היא שתולה
לעשות ענף ולשאת פרי
להיות לגפן אדרת

9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלח
הלוא את שרשיה ינתק
ואת פריה יקוסס ויבש
כל טרפי צמחה תיבש

ולא בזרע גדולה ובעם רב
. . . . . .
למשאת אותה משרשיה
10 והנה שתולה התצלח

הלא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש
על ערגת צמחה תיבש׃

שלחתי אל ירושלם
להכרית ממנה אדם ובהמה
22 והנה נותרה בה פלטה
המוצאים בנים ובנות

הנם יוצאים אליכם
וראיתם את דרכם ואת עלילותם
ונחמתם על הרעה אשר הבאתי
[וידעתם כי לא חנם הבאתי] על ירושלם
את כל אשר הבאתי עליה

23 ונחמו אתכם
כי תראו את דרכם ואת עלילותם
וידעתם כי לא חנם עשיתי
את כל אשר עשיתי בה
נאם אדני יהוה

Caput XV.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
2 בן אדם

מה יהיה עץ הגפן מכל עץ
הזמורה אשר היה בעצי היער
3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה
אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי

4 הנה לאש נתן לאכלה
את שני קצותיו אכלה האש
ותוכו נחר
היצלח למלאכה

5 הנה בהיותו תמים
לא יעשה למלאכה
אף כי אש אכלתהו ויחר
ונעשה עוד למלאכה׃

6 לכן כה אמר אדני יהוה
כאשר עץ הגפן בעץ היער
אשר נתתיו לאש לאכלה
כן נתתי את ישבי ירושלם

7 ונתתי את פני בהם
מהאש יצאו והאש תאכלם
וידעתם כי אני יהוה
בשומי את פני בהם

8 ונתתי את הארץ שממה
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה׃

20 לכן כה אמר אדני יהוה
הנני אל כסתותיכנה
אשר אתנה מצדדות [ב]ם
את הנפשות לפרחות

וקרעתי אתם מעל זרועתיכם
ושלחתי את הנפשות
אשר אתם מצדדות
את נפשים לפרחות

21 וקרעתי את מספחתיכם
והצלתי את עמי מידכן
ולא יהיו עוד בידכן למצדה
וידעתן כי אני יהוה

22 יען הכאות לב צדיק שקר
ואני לא הכאבתיו
ולחזק ידי רשע
לבלתי שוב מדרכו הרע להחיתו

23 לכן שוא לא תחזינה
וקסם לא תקסמנה עוד
והצלתי את עמי מידכן
וידעתן כי אני יהוה׃

Caput XIV, 12—23.

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
13 בן אדם
ארץ כי תחטא לי
למעל מעל
ונטיתי ידי עליה

ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב
והכרתי ממנה אדם ובהמה
14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה
נח דנאל ואיוב
המה בצדקתם ינצלו נפשם
נאם אדני יהוה

15 לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה
והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה
16 שלשת האנשים האלה בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה
אם בנים ואם בנות יצילו
המה לבדם ינצלו
והארץ תהיה שממה

17 או חרב אביא על הארץ ההיא
ואמרתי חרב תעבר בארץ
והכרתי ממנה אדם ובהמה
18 ושלשת האנשים האלה בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה
לא יצילו בנים ובנות
כי הם לבדם ינצלו

19 או דבר אשלח אל הארץ ההיא
ושפכתי חמתי עליה בדם
להכרית ממנה אדם ובהמה
20 ונח דנאל ואיוב בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה
אם בן אם בת יצילו
המה בצדקתם יצילו נפשם׃

21 כי כה אמר אדני יהוה
אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר

6 חזו שוא וקסם כזב
האמרים נאם יהוה
ויהוה לא שלחם
ויחלו לקום דבר

7 הלוא מחזה שוא חזיתם
ומקסם כזב אמרתם
ואמרים נאם יהוה
ואני לא דברתי׃

8 לכן כה אמר אדני יהוה
יען דברכם שוא וחזיתם כזב
לכן הנני אליכם
נאם אדני יהוה

10 יען וביען התעו את עמי
לאמר שלום ואין שלום
והוא בנה חיץ
והנם טחים אתו תפל

9 והיתה ידי אל הנביאים
החזים שוא
והקסמים כזב
בסוד עמי לא יהיו
ובכתב בית ישראל לא יכתבו
ואל אדמת ישראל לא יבאו
וידעתם כי אני אדני יהוה

11 אמר אל טחי תפל ויפל
היה גשם שוטף
ואתנה אבני אלגביש תפלנד
ורוח סערות תבקע
12 והנה נפל הקיר
הלוא יאמר אליכם
איה הטיח אשר טחתם׃

13 לכן כה אמר אדני יהוה
ובקעתי רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יהיה
ואבני אלגביש בהמה לכלה

15 וכליתי את חמתי בקיר
ובטחים אתו תפל
ואמר לכם
אין הקיר ואין הטחים אתו

14 והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל
והגעתיהו אל הארץ
ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה

16 נביאי ישראל
הנבאים אל ירושלם
והחזים לה
חזון שלום ואין שלום
נאם אדני יהוה׃

17 ואתה בן אדם
שים פניך אל בנות עמך
המתנבאות מלבהן
והנבא עליהן

הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי
ועשות המספחות על ראש כל קומה
לצודד נפשות
הנפשות תצודדנה לעמי
18 ונפשות לבנה תחיינה

19 ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שעורים ובפתותי לחם
להמית נפשות אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות אשר לא תחיינה
בכזבכם לעמי שמעי כזב׃

22 ודמות על ראשי החיה
רקיע כעין הקרח הנורא
נטוי על ראשיהם מלמעלה
23 ותחת הרקיע
כנפיהם ישרות אשה אל אחותה
לאיש שתים מכסות להנה
ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם

24 ואשמע את קול כנפיהם
כקול מים רבים
כקול שדי בלכתם
קול המלה כקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהן
25 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהן

26 וממעל לרקיע אשר על ראשם
כמראה אבן ספיר דמות כסא
ועל דמות הכסא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה
27 וארא כעין חשמל
כמראה אש בית לה סביב
ממראה מתניו ולמעלה

וממראה מתניו ולמטה
ראיתי כמראה אש
ונגה לו סביב
28 כמראה הקשת
אשר יהיה בענן ביום הגשם
כן מראה הנגה סביב
הוא מראה דמות כבוד יהוה

Caput XIII.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
2 בן אדם
הנבא אל נביאי ישראל הנבאים
ואמרת לנביאי מלבם
שמעו דבר יהוה
3 כה אמר אדני יהוה
הוי על הנביאים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו
4 כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו
5 לא עליתם בפרצות
ותגדרו גדר על בית ישראל
לעמד במלחמה ביום יהוה

י ח ז ק א ל

Caput I.

4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון
ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב
ומתוכה כעין החשמל מתוך האש
5 ומתוכה דמות ארבע חיות
וזה מראיהן דמות אדם להנה
6 וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם

7 ורגליהם רגל ישרה
וכף רגליהם ככף רגל עגל
ונצצים כעין נחשת קלל
8 וידו אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם
ופניהם וכנפיהם לארבעתם
9 חברת אשה אל אחותה כנפיהם

לא יסבו בלכתן
איש אל עבר פניו ילכו

10 ודמות פניהם פני אדם
ופני אריה אל הימין לארבעתם
ופני שור מהשמאול לארבעתן
ופני נשר לארבעתן
11 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חוברות איש
ושתים מכסות את גויתיהנה

12 ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו
לא יסבו בלכתן

13 ודמות החיות
מראיהם כגחלי אש בערות
כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות
ונגה לאש
ומן האש יוצא ברק
14 והחיות [יצאו ו]צוא ושוב
כמראה הבזק

15 וארא החיות
והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לארבעת פניו
16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש
ודמות אחד לארבעתן
ומראיהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך האופן

17 על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו
לא יסבו בלכתן

18 וגביהן וגבה להם ויראה להם
וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן
19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים
20 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו
שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם
כי רוח החיה באופנים

21 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם
כי רוח החיה באופנים

3 אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו
ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה
4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה
5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות
כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל

6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה
כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה
7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ
מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים
8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה
קחו צרי למכאובה אולי תרפא
9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו
כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים
10 הוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו

11 הברו החצים מלאו השלטים
העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה
כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו
12 אל חומת בבל שאו נס החזיקו המשמר
הקימו שמרים הכינו הארבים
כי גם זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישבי בבל
13 שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך
14 נשבע יהוה צבאות בנפשו
כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד׃

16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו
קומה ונשובה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה
17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד
18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו
כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא
19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים
כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב׃

20 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא
21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק
כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו
כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם
22 קולה כנחש ילך
כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים
23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר
כי רבו מארבה ואין להם מספר
24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון׃

25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פוקד אל אמון מנא
ועל פרעה ועל מצרים
ועל אלהיה ועל מלכיה
ועל פרעה ועל הבטחים בו
26 ונתתים ביד מבקשי נפשם
וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו
ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה׃

27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד
28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה
כי אתך אני [להושיעך]
כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה
ואתך לא אעשה כלה
ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך׃

Caput LI, 1—14.

1 כה אמר יהוה
הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית
2 ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה
כי היו עליה מסביב ביום רעה

Caput XLVI, 1—12.

1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים: למצרים על חיל פרעה
2 נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמיש אשר הכה נבוכדראצר
מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה

3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה
4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים
מרקו הרמחים לבשו הסרינות
5 מדוע ראיתי המה חתים נסוגים אחור
וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו
מגור מסביב נאם יהוה
6 אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור
צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו

7 מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו
8 מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים
ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה
9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים
כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת
10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו
ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם
כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת

11 עלי גלעד וקחי צרי
בתולת בת מצרים
לשוא הרביתי רפאות
תעלה אין לך
12 שמעו גוים קלונך
וצוחתך מלאה הארץ
כי גבור בגבור כשלו
יחדיו נפלו שניהם׃

Caput XLVI, 13—28.

13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות
את ארץ מצרים

14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס
אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבך
15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו

Caput XLIV, 1—14.

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר

2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אתם ראיתם את כל הרעה
אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה
והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב
3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר
לעבד לאלהים אחרים
אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם
4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלח [לאמר
אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי
5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם
לבלתי קטר לאלהים אחרים
6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה

7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל
למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם
להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה
לבלתי הותיר לכם שארית
8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים
בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם [גויי הארץ
למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל
9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה
ואת רעות נשיו ואת רעתיכם ואת רעת נשיכם
אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם
10 לא דכאו עד היום הזה
ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי
אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם ׃

11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני שם פני בכם לרעה
12 ולהכרית את כל יהודה [מצרים לגור שם
ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ
ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו
מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו
והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה
13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים
כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר
14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה
הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה
אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם
כי לא ישובו כי אם פלטים ׃

Caput XXX, 4—25.

4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה

5 כי כה אמר יהוה
קול חרדה שמענו פחד ואין שלום
6 שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה
ונהפכו כל פנים לירקון
7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו
ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע

8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אשבר עלו מעל צוארך
ומוסרותיך אנתק
ולא יעבדו בו עוד זרים
9 ועבדו את יהוה אלהיהם
ואת דוד מלכם
אשר אקים להם ׀

10 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד
11 כי אתך אני נאם יהוה להושיעך
כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם
אך אתך לא אעשה כלה
ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך ׀

12 כי כה אמר יהוה
אנוש לשברך נחלה מכתך
13 אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך
14 כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו
כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי*
15 מה תזעק על שברך אנוש מכאבך
על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך

16 לכן כל אכליך יאכלו
וכל צריך כלם בשבי ילכו
והיו שאסיך למשסה
וכל בזזיך אתן לבז
17 כי אעלה ארכה לך
וממכותיך ארפאך נאם יהוה
כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה ׀

18 כה אמר יהוה
הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנותיו ארחם
ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב
19 ויצא מהם תודה וקול משחקים
והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו
20 והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון
ופקדתי על כל לחציו

21 והיה אדירו ממנו
ומשלו מקרבו יצא
והקרבתיו ונגש אלי
כי מי הוא זה ערב את לבו
לגשת אלי נאם יהוה
22 והייתם לי לעם
ואנכי אהיה לכם לאלהים ׀

23 הנה סערת יהוה חמה יצאה
סער מתגורר על ראש רשעים יחול
24 לא ישוב חרון אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה
25 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל
והמה יהיו לי לעם ׀

---

* על רב עונך עצמו חטאתיך T M add.

Caput XXIII, 9—22.

9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמתי
היתי כאיש שכור וכגבר עברו יין
מפני יהוה ומפני דברי קדשו
10 כי מנאפים מלאה הארץ
כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר
ותהי מרצתם רעה וגבורתם לא כן
11 כי גם נביא גם כהן חנפו
גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה

12 לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה
כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה ׀
13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל ׀
14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר
וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו
היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה ׀
15 לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים
הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש
כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ ׀

16 כה אמר יהוה צבאות
אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם
מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה
17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם
וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה
18 כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו
מי הקשיב דברי וישמע ׀

19 הנה סערת יהוה חמה יצאה
וסער מתחולל על ראש רשעים יחול
20 לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה בינה
21 לא שלחתי את הנבאים והם רצו
לא דברתי אליהם והם נבאו
22 ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי
וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם ׀

Caput X, 1—16.

1 שמעו את הדבר
אשר דבר יהוה עליכם
בית ישראל
2 כה אמר יהוה
אל דרך הגוים אל תלמדו
ומאתות השמים אל תחתו
כי יחתו הגוים מהמה
3 כי חקות העמים הבל הוא
כי עץ מיער כרתו
מעשה ידי חרש במעצד
4 בכסף ובזהב ייפהו
במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק
5 כתמר מקשה המה ולא ידברו
נשוא ינשוא כי לא יצעדו
אל תיראו מהם
[ואל תבטחו בהם]
כי לא ירעו
וגם היטיב אין אותם ׃
6 מאין כמוך יהוה
גדול אתה
וגדול שמך בגבורה
7 מי לא יראך מלך הגוים
כי לך יאתה
כי בכל חכמי הגוים
ובכל מלכותם מאין כמוך
8 ובאחת יבערו ויכסלו
מוסר הבלים עץ הוא
9 כסף מרקע מתרשיש יובא
וזהב מאופז
מעשה חרש וידי צורף
תכלת וארגמן לבושם
מעשה חכמים כלם
10 ויהוה אלהים אמת
הוא אלהים חיים ומלך עולם
מקצפו תרעש הארץ
ולא יכלו גוים זעמו ׃
12 עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו
ובתבונתו נטה שמים
13 לקול תתו המון מים בשמים
ויעלה נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה
ויוצא רוח מאצרותיו
14 נבער כל אדם מדעת
הביש כל צרף מפסל
כי שקר נסכו
ולא רוח בם
15 הבל המה
מעשה תעתעים
בעת פקדתם יאבדו
16 לא כאלה חלק יעקב
כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו
יהוה צבאות שמו ׃

Micha Caput III.

1 ואמר
שמעו נא ראשי יעקב
וקציני בית ישראל
הלוא לכם
לדעת את המשפט
2 שנאי טוב ואהבי רעה
גולי עורם מעליהם
ושארם מעל עצמותם
3 ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמותיהם פצחו
ופרשו כ[שא]ר בסיר
וכבשר בתוך קלחת
4 אז יועקו אל יהוה
ולא יענה אותם
ויסתר פניו מהם בעת ההיא
כאשר הרעו מעלליהם ׃
5 כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים את עמי
הנשכים בשניהם וקראו שלום
ואשר לא יתן על פיהם
וקדשו עליו מלחמה
6 לכן לילה לכם מחזון
וחשכה לכם מקסם
ובאה השמש על הנביאים
וקדר עליהם היום
7 ובשו החזים
וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם
כי אין מענה אלהים
8 ואולם אנכי מלאתי כח
את רוח יהוה ומשפט וגבורה
להגיד ליעקב פשעו
ולישראל חטאתו ׃
9 שמעו נא זאת
ראשי בית יעקב
וקציני בית ישראל
המתעבים משפט
ואת כל הישרה יעקשו
10 בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה
11 ראשיה בשחד ישפטו
וכהניה במחיר יורו
ונביאיה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמר
הלוא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו רעה
12 לכן בגללכם
ציון שדה תחרש
וירושלם עיין תהיה
והר הבית לבמית יער ׃

Caput IX, 1—23.

1 מי יתנני במדבר מלון ארחים
ואעזבה את עמי ואלכה מאתם
כי כלם מנאפים עצרת בגדים
2 וידרכו את לשונם קשתם שקר
ולא לאמונה גברו בארץ
כי מרעה אל רעה יצאו
ואתי לא ידעו נאם יהוה׃

3 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו
כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך
4 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו
5 שבתך בתוך מרמה
במרמה מאנו דעת אותי
נאם יהוה׃

6 לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים
כי איך אעשה מפני בת עמי
7 חץ שחוט לשונם מרמה דבר
בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו
8 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה
אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי׃

9 על ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה
כי נצתו מבלי איש עובר
ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו
10 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים
ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב׃

11 מי האיש החכם ויבן את זאת
ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה
על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר׃
12 ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם
ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה
13 וילכו אחרי שרירות לבם
ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם׃

14 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מאכילם את העם הזה לענה
והשקיתים מי ראש
15 והפיצותים בגוים
אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב
עד כלותי אותם׃

16 כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקוננות ותבואנה
ואל החכמות שלחו ותבואנה
17 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי
ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים
18 כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו
בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו׃

19 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו
ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה
20 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו
להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות
21 דבר כה נאם יהוה
ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף׃

22 [לכן] כה אמר יהוה [צבאות]
אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו
אל יתהלל עשיר בעשרו
23 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי
כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ
כי באלה חפצתי נאם יהוה׃

ירמיה

Caput V, 1—29.

1 שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא
ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש
אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח
2 לה: ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר
3 ישבעו: יהוה עיניך הלוא לאמונה
הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת
מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב

4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא
5 ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: אלכה
לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה
ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה
יחדו שברו עול נתקו מוסרות

6 על כן הכם אריה מיער
זאב ערבות ישדדם
נמר שקד על עריהם
כל היוצא מהנה יטרף
כי רבו פשעיהם
עצמו משבותיהם

7 אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו
בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית
8 זונה יתגודדו: סוסים מוזנים משכים היו
9 איש אל אשת רעהו יצהלו: העל אלה
לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי׃

10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל
תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה
11 המה: כי בגוד בגדו בי בית ישראל
12 ובית יהודה נאם יהוה: כחשו ביהוה
ויאמרו לוא הוא ולא תבוא עלינו רעה
13 וחרב ורעב לוא נראה: והנביאים יהיו
לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם׃

14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען
דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי
בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם
15 הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית
ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם
הוא גוי לא תדע לשונו ולא תשמע מה
16 ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים

17 ואכל קצירך ולחמך
יאכלו בניך ובנותיך
יאכל צאנך ובקרך
יאכל גפנך ותאנתך
ירשש ערי מבצריך
אשר אתה בטח בהנה בחרב

18 וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה
19 אתכם כלה: והיה כי תאמרו תחת מה
עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה
ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי
ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן
תעבדו זרים בארץ לא לכם׃

20 הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה
21 ביהודה לאמר: שמעו נא זאת עם סכל
ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים
22 להם ולא ישמעו: האותי לא תיראו
נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר
שמתי חול גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו
ולא יעברנהו

23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו
24 וילכו: ולוא אמרו בלבבם נירא נא את
יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה ומלקוש
בעתו שבעת חקות קציר ישמר לנו
25 עוניתיכם הטו אלה והטאותיכם מנעו
הטוב מכם

26 כי נמצאו בעמי רשעים
ישור כשך יקושים
הציבו משחית אנשים ילכדו
27 ככלוב מלא עוף
כן בתיהם מלאים מרמה
על כן גדלו ויעשירו

28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא
דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים
29 לא שפטו: העל אלה לא אפקד
נאם יהוה אם בגוי אשר כזה
לא תתנקם נפשי׃

10 צפו עורים כלם לא ידעו
כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח
הזים שכבים אהבי לנום

11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו הבין
כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו

12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר
והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד ׃

Caput LXIII, 1—7.

1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה
זה הדור בלבושו צעה ברב כחו
אני מדבר בצדקה רב להושיע
2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת
3 פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי

4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה
5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני
6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם ׃

Caput LXIV.

1 כקדח אש המסים מים תבעה אש
להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו
2 בעשותך נוראות לא נקוה
ירדת מפניך הרים נזלו
3 ומעולם לא שמעו לא האזינו
עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו

4 פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך
הן אתח קצפת ונחטא בהם עולם ונושע
5 ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו
ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו
6 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך
כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד עוניגו

7 ועתה יהוה אבינו אתה
אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו
8 אל תקצף יהוה עד מאד
ואל לעד תזכר עון
הן הבט נא עמך כלנו

9 ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה ירושלם שממה
10 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו
היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה
11 העל אלה תתאפק יהוה
תחשה ותעננו עד מאד

10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב
כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל
11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם
כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו

12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה
וכל עצי השדה ימחאו כף
13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס
והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת׃

Caput LVI.

1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות
2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה
שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע
3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר
הבדל יבדילני יהוה מעל עמו
ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃

4 כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי
5 ונתתי להם בביתי ובחומתי
יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃

6 ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו
ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים
כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי
7 והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי
כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים
8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל
עוד אקבץ עליו לנקבציו

---

9 [אתיו לאכל] כל חיתו שדי
אתיו לאכל כל חיתו ביער׃

תחת אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע ׀

Caput LIV, 1—10.

1 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה
2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו
האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי
3 [אל תחשכי] כי ימין ושמאול תפרצי
וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו

4 אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד
5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו
וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא

6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה
ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך
7 ברגע קטן עזבתיך
וברחמים גדולים אקבצך
8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך
וב חסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה ׀

9 כי מי נח זאת לי
אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ
כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך
10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה
וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה ׀

Caput LV.

1 הוי כל צמא לכו למים [ושתו לרויה]
ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב
2 למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם

3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם
ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים
4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים
5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו
למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך ׀

6 דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב
7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו
וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח
8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה
9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם

9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם
כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם
10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים
וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃

11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה
12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון
כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל׃

Caput LII, 13—LIII, 12.

13 הנה ישכיל עבדי
ירום ונשא וגבה מאד
14 כאשר שממו עליך רבים
כן משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם
15 כן יזה גוים רבים
עליו יקפצו מלכים פיהם
כי אשר לא ספר להם ראו
ואשר לא שמעו התבוננו׃

1 מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על מי נגלתה
2 ויעל כיונק לפניו
וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר
ונראהו ולא מראה ונחמדהו
3 נבזה וחדל אישים
איש מכאבות וידוע חלי
וכמסתר פנים ממנו

נבזה ולא חשבנהו
4 אכן חלינו הוא נשא
ומכאבינו סבלם
ואנחנו חשבנהו נגוע
מכה אלהים ומענה
5 והוא מחלל מפשעינו
מדכא מעונותינו
מוסר שלומנו עליו
ובחברתו נרפא לנו

6 כלנו כצאן תעינו
איש לדרכו פנינו
ויהוה הפגיע בו
את עון כלנו
7 נגש והוא נענה
ולא יפתח פיו
כשה לטבח יובל
וכרחל לפני גזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו

8 מעצר וממשפט לקח
ואת דורו מי ישוחח
כי נגזר מארץ חיים
מפשע עמי נגע למו
9 ויתן את רשעים קברו
ואת עשיר במתיו
על לא חמס עשה
ולא מרמה בפיו
10 ויהוה חפץ דכאו החלי

אם תשים אשם נפשו
יראה זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו יצלח
11 מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים
ועונתם הוא יסבל

12 לכן אחלק לו ברבים
ואת עצומים יחלק שלל

14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו
15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו
16 ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה ׀

17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם
אשר שתית מיד יהוה את כום חמתו
את קבעת כום התרעלה שתית מצית
18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה
ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה

19 שתים הנה קראתיך מי ינוד לך
השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך
20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת אלהיך
21 לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין ׀

22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו
הנה לקחתי מידך את כום התרעלה
את קבעת כום חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד
23 ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה
ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים ׀

1 עורי עורי לבשי עזך ציון
לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש
כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא
2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם
התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון ׀

---

3 כי כה אמר אדני יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו ׀

4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם
ואשור באפס עשקו ׀

5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם
משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ
6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני ׀

---

7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך
8 קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו
כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון

Caput LI, 1—12.

1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה
הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם
2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם
כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו
3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה
וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה
ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה׃

4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו
כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע
5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו
אלי איים יקוו ואל זרועי ייחלון
6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת
כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון
וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת׃

7 שמעו אלי יודעי צדק
עם תורתי בלבם
אל תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו
8 כי כבגד יאכלם עש
וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים׃

9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה
עורי כימי קדם דורות עולמים
הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין
10 הלוא את היא המחרבת ים מי תהום רבה
השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים
11 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה

Caput LI, 12—LII, 12.

12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן
13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ
ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק
כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק

22 כה אמר אדני יהוה
הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי
והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה
23 והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך
אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו
וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי׃

24 היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט
25 כי כה אמר יהוה
גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט
ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע
26 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסים דמם ישכרון
וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב׃

Caput L.

1 כה אמר יהוה
אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו
הן בעונתיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם

2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה
הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל
הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר
תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא
3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם׃

4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים
לדעת לעות את יעף דבר
יעיר בבקר בבקר
יעיר לי אזן לשמע כלמודים

5 אדני יהוה פתח לי אזן
ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי
6 גוי נתתי למכים ולחיי למרטים
פני לא הסתרתי מכלמות ורק

7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי
על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש
8 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד
מי בעל משפטי יגש אלי

9 הן אדני יהוה יעזר לי
מי הוא ירשיעני
הן כלם כבגד יבלו
עש יאכלם׃

10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו
אשר הלך חשכים ואין נגה לו
יבטח בשם יהוה וישען באלהיו

11 הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות
לכו באור אשכם ובזיקות בערתם
מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון׃

Caput XLIX.

1 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק
יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי
2 וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני
וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני
3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר
4 ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי
אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי׃
5 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו
לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף
ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי
6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב
ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ׃

7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו
לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים
מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו
למען יהוה אשר נאמן
קדש ישראל ויבחרך׃

---

8 כה אמר יהוה
בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך
ואצרך ואתנך לברית עם
להקים ארץ להנחיל נחלות שממות
9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו
על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם

10 לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יכם שרב ושמש
כי מרחמם ינהגם
ועל מבועי מים ינהלם
ושמתי כל הרי לדרך
ומסלתי ירמון

12 הנה אלה מרחוק יבאו
והנה אלה מצפון ומים
ואלה מארץ סינים
13 רנו שמים וגילי ארץ
יפצחו הרים רנה
כי נחם יהוה עמו
ועניו ירחם׃
14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני
15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה
גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך
16 הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד
17 מהרו בניך מהרסיך ומחריביך ממך יצאו
18 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך

חי אני נאם יהוה
כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה
19 כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך
20 עוד יאמרו באזניך בני שכליך
צר לי המקום גשה לי ואשבה

21 ואמרת בלבבך
מי ילד לי את אלה
ואני שכולה וגלמודה
גלה וסורה
ואלה מי גדל
הן אני נשארתי לבדי
אלה איפה הם׃

---

2 קחי רחים וטחני קמח
גלי צמתך חשפי שבל
גלי שוק עברי נהרות
3 תגל ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם׃

4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל
5 שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות
6 קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך
לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד
7 ותאמרי לעולם אהיה גברת
עד לא שמת אלה על לבך
לא זכרת אחריתה׃

8 ועתה שמעי זאת עדינה הישבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד
לא אשב אלמנה ולא אדע שכול
9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד
שכול ואלמן כתמם באו עליך
ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד
10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני

חכמתך ודעתך היא שובבתך
ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד
11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה
ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה
ותבא עליך פתאם שאה לא תדעי
12 עמדי נא בחבריך וברב כשפיך
באשר יגעת מנעוריך
אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי

13 נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברו שמים החזים בכוכבים
מודיעים לחדשים מאשר יבאו עליך
14 הנה היו כקש אש שרפתם
לא יצילו את נפשם מיד להבה
אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו
15 כן היו לך אשר יגעת
סחריך מנעוריך איש לעברו תעו
אין מושיעך׃

9 הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה
היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו׀

10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין׀

11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויוצרו
האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני
12 אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי
אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי

13 אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר
הוא יבנה עירי וגלותי ישלח
לא במחיר ולא בשחד
אמר יהוה צבאות׀

Caput XLVI.

1 כרע בל קרס נבו
היו עצביהם לחיה ולבהמה
נשאתיכם עמוסות
משא לעיפה
2 קרסו כרעו יחדו
ולא יכלו מלט משא
ונפשם בשבי הלכה׀

3 שמעו אלי בית יעקב
וכל שארית בית ישראל
העמסים מני בטן
הנשאים מני רחם
4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אכבל
אני עשיתי ואני אשא
ואני אסבל ואמלט׀

5 למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה
6 הולים זהב מכים וכסף בקנה ישקלו
ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו
7 ישאהו על כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו
ויעמד ממקומו לא ימיש
אף יצעק אליו ולא יענה
מצרתו לא יושיענו׀

8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב
9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל
ואין עוד אלהים ואפס כמוני
10 מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו
אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה
11 קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו
אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה׀

12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה
13 קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר
ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי׀

Caput XLVII.

1 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל
שבי לארץ אין כסא בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה

21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה
יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני
22 מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך
שובה אלי כי גאלתיך
23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ
פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו
כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר ׀

Caput XLIV, 24—XLV, 13.

24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן
אנכי יהוה עשה כל
נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי
25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל
משיב חכמים אחור ודעתם יסכל

26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים
האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם
27 האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש
28 האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם
ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד ׀

1 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו
לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח
לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו
2 אני לפניך אלך והדורים אושר
דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע

3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים
למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל
4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי
ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני
5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים

---

6 אאזרך ולא ידעתני : למען ידעו ממזרח שמש וממערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד
7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע
אני יהוה עשה כל אלה ׀

8 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק
תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד
אני יהוה בראתיו

6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים
7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי
משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו
8 אל תפחדו ואל תרהו
הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי
היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי

9 יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו
ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו
10 מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל
11 הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם
יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד

12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם
ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו
גם רעב ואין כח לא שתה מים ויעף
13 חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד
יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו
ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית

14 לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון
ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל
15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם
אף ישיק ואפה לחם
אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו

16 חציו שרף במו אש
על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע
אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור
17 ושאריתו לאל עשה לפסלו
יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר
הצילני כי אלי אתה

18 לא ידעו ולא יבינו
כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם
19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר

חציו שרפתי במו אש
ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל
ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד
20 רעה אפר לב הותל הטהו
ולא יציל את נפשו ולא יאמר
הלוא שקר בימיני

13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיבנה׃

14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל
למענכם שלחתי בבלה
והורדתי בריחים כלם
וכשדים באניות רנתם
15 אני יהוה קדושכם
בורא ישראל מלככם׃

16 כה אמר יהוה
הנותן בים דרך
ובמים עזים נתיבה
17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז
יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו

18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו
19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעיה
אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות
20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה
כי נתתי במדבר מים נהרות בישימן
להשקות עמי בחירי

21 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו
22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל
23 לא הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני
לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך בלבונה
24 לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני
אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך

Caput XLIV, 1—23.

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו׃

2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך
אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו
3 כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה
אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך
4 וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים
5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה׃

22 והוא עם בזוז ושסוי
הפח בחורים כלם
ובבתי כלאים החבאו
היו לבז ואין מציל
משסה ואין אמר השב

23 מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאחור
24 מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזזים הלוא יהוה
זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו
25 וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃

Caput XLIII, 1—24.

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה
2 כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך
כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך
3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך
נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך

4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך
ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך
5 אל תירא כי אתך אני
ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך
6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי
הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ

7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו

9 כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת
10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא
לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃

11 אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע
12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר
ואתם עדי נאם יהוה ואני אל

5 כה אמר האל יהוה
בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה
נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה
6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך
ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים
7 לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך

8 אני יהוה הוא שמי
וכבודי לאחר לא אתן
ותהלתי לפסילים
9 הראשנות הנה באו
וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה
אשמיע אתכם ׀

10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ
יורדי הים ומלאו איים וישביהם
[ישאו קולם ירנו בנאון יהוה]
11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו
12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו

13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על איביו יתגבר ׀
14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק
כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד
15 אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש
ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש

16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו
בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור
אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים
17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו ׀

18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות
19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח
מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה
20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע
21 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר

20 למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו
כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה ׀

21 קרבו ריבכם יאמר יהוה
הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב
22 יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה
הראשנות מה הנה הגידו
ונשימה לבנו ונדעה אחריתן
או הבאות השמיענו

23 הגידו האתיות לאחור
ונדעה כי אלהים אתם
אף תיטיבו ותרעו
ונשתעה ונרא[ה] יחדו
24 הן אתם מאין ופעלכם מאפע
תועבה יבחר בכם ׀

25 העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט
26 מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק
אף אין מגיד אף אין משמיע
אף אין שמע אמריכם [מאזין לדבריכם]
27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן

28 וארא ואין איש
ומאלה ואין יועץ
ואשאלם וישיבו דבר
29 הן כלם און
אפס מעשיהם
רוח ותהו נסכיהם ׀

Caput XLII.

1 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי
נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא
2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו
3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה
לאמת יוציא משפט
4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט
ולתורתו איים ייחלו ׀

Caput XLI.

1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח
יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה
2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד
יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו
3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא

4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא
5 ראו איים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון
6 איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק
7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם
אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט |

8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך
זרע אברהם אהבי [אשר .....ך]
9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך
10 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי

11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך
12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך
יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך
13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך
האמר לך אל תירא אני עזרתיך |

14 אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל
אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל
15 הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות
תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים
16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אתם
ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל |

17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה
אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם
18 אפתח על שפים נהרות ובתוך בקעות מעינות
אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים
19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו

Caput X, 33—XI, 16.

33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גדעים והגבהים ישפלו
34 ונקף סבכי היער בברזל
והלבנון באדיר יפול׃

1 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה
2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה
3 רוח דעת ויראת יהוה׃ והריחו ביראת יהוה
ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח
4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ
והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע
5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו

6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם
7 ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן
ואריה כבקר יאכל תבן —
8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה
9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי
כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים׃

10 והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס עמים
אליו גוים ידרשו
והיתה מנחתו כבוד׃

11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו
אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש
ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים
12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל
ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ
13 וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו
אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים

14 ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם
אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם
15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנהר בעים רוחו
והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים
16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור
כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים

8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים
9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון
10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון
11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה

12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו
13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנתי
ואסיר גבלות עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר יושבים
14 ותמצא כקן ידי לחיל העמים
וכאסף ביצים עזובות כל הארץ אני אספתי
ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף
15 היתפאר הגרזן על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו
כהניף שבט את מרימיו כהרים מטה לא עץ׃

---

16 לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון
ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש
17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה
ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד
18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה
והיה כמסס נסס
19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם׃

20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו
ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת
21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור
22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו
כליון חרוץ שטף צדקה
23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ׃
24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור
בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים׃

25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם
26 ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב
ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים
27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל עול מפני שמן
28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו
29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה
30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענתות
31 נדדה מדמנה ישבי הגבים העיזו
32 עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון גבעת ירושלם׃

12 והעם לא שב עד המכהו
ואת יהוה צבאות לא דרשו׃

13 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב
כפה ואגמון יום אחד
14 זקן ונשוא פנים הוא הראש
ונביא מורה שקר הוא הזנב
15 ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים
16 על כן על בחוריו לא ישמח אדני
ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם
כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

17 כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן׃

18 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ
ויהי העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא יחמלו
19 ויגזר על ימין ורעב
ויאכל על שמאל ולא שבעו
איש בשר זרעו יאכלו
20 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה
יחדו המה על יהודה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃

Caput X.

1 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו
2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי
להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו
3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא
על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם
4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃

5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי
6 בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצונו
לשלל שלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות
7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב
כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט

Caput VI.

1 בשנת מות המלך עויהו

ואראה את אדני
ישב על כסא רם ונשא
ושוליו מלאים את ההיכל

2 שרפים עמדים ממעל לו
שש כנפים שש כנפים לאחד
בשתים יכסה פניו
ובשתים יכסה רגליו
ובשתים יעופף

3 וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו

4 וינעו אמות הספים מקול הקורא
והבית ימלא עשן

5 ואמר אוי לי כי נדמיתי
כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי ישב
כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני

6 ויעף אלי אחד מן השרפים
ובידו רצפה
במלקחים לקח מעל המזבח

7 ויגע על פי ויאמר
הנה נגע זה על שפתיך
וסר עונך וחטאתך תכפר

8 ואשמע את קול אדני אמר
את מי אשלח ומי ילך לנו
ואמר הנני שלחני

9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה
שמעו שמוע ואל תבינו
וראו ראו ואל תדעו

10 השמן לב העם הזה
ואזניו הכבד
ועיניו השע
פן יראה בעיניו
ובאזניו ישמע
ולבבו יבין
ושב ורפא לו

11 ואמר עד מתי אדני
ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב
ובתים מאין אדם
והאדמה תשאה שממה

12 ורחק יהוה את האדם
ורבה העזובה בקרב הארץ

13 ועוד בה עשיריה
ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם
זרע קדש מצבתה!

Caput IX, 7—20.

7 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל

8 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון
בגאוה ובגדל לבב לאמר

9 לבנים נפלו וגזית נבנה
שקמים גדעו וארזים נחליף

10 וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך

11 ארם מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו
עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ
9 באזני יהוה צבאות
אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב
10 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה׃

11 הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם
12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו
13 לכן גלה עמי מבלי דעת
וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא

14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק
וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה
15 וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה
16 ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
17 ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו׃

18 הוי משכי העון בחבלי השוא
וכעבות העגלה חטאה
19 האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה
ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה׃

20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע
שמים חשך לאור ואור לחשך
שמים מר למתוק ומתוק למר׃

22 הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר
23 מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו׃

21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים׃

24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה
שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה
כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו
25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו
וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חצות
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

11 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׀

12 כי יום ליהוה צבאות
על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל
13 ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן
14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות
15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה
16 ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה
17 ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא

18 והאלילים כליל יחלף
19 ובאו במערות צרים ובמחלות עפר
מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ
20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו
אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים
21 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים
מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ
22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא׀

Caput V, 1—25.

1 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו
כרם היה לידידי בקרן בן שמן
2 ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק
ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו
ויקו לעשות ענבים ויעש באשים

3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה
שפטו נא ביני ובין כרמי
4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו
מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים

5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס
6 ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית
ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר
7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו
ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה׀

21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה
מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים
22 כספך היה לסיגים סבאך מהול במים
23 שריך סוררים וחברי גנבים
כלו אהב שחד ורדף שלמונים
יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם׃

24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל
הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי
25 ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סגיך ואסירה כל בדיליך
26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה
אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה
27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

28 ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו
29 כי יבשו מאילים אשר חמדתם
ותחפרו מהגנות אשר בחרתם
30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה
31 והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ
ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃

Caput II.

1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם

2 והיה באחרית הימים
נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות
3 ונהרו אליו כל הגוים׃ והלכו עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם
4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה׃

5/6 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה׃ כי נטשתה עמך בית יעקב
כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו
7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו
ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו
8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו
9 וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם
10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו

י ש ע י ה

Caput I.

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה

2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי
3 ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן
4 הוי גוי חטא עם כבד עון
זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור

5 על מה תכו עוד תוסיפו סרה
כל ראש לחלי וכל לבב דוי
6 מכף רגל ועד ראש אין בו מתם
פצע וחבורה ומכה טריה
לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן

7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אותה
ושממה כמהפכת זרים
8 ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר נצורה
9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמורה דמינו׃

10 שמעו דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם עמרה
11 למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וחלב מריאים
ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי
12 כי תבאו לראות פני
מי בקש זאת מידכם רמס חצרי

13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא
קטרת תועבה היא לי
חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה
14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי
היו עלי לטרח נלאיתי נשא

15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם
גם כי תרבו תפלה אינני שמע
16 ידיכם דמים מלאו׃ רחצו הזכו
הסירו רע מעלליכם מנגד עיני
17 חדלו הרע׃ למדו היטב
דרשו משפט אשרו חמוץ
שפטו יתום ריבו אלמנה׃

---

18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו
אם יאדימו כתולע כצמר יהיו
19 אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו
20 ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו
כי פי יהוה דבר׃

SELECTA

EX

PROPHETARUM LIBRIS

CAPITA

AD GENUINAM STROPHARUM FORMAM REDUCTA.